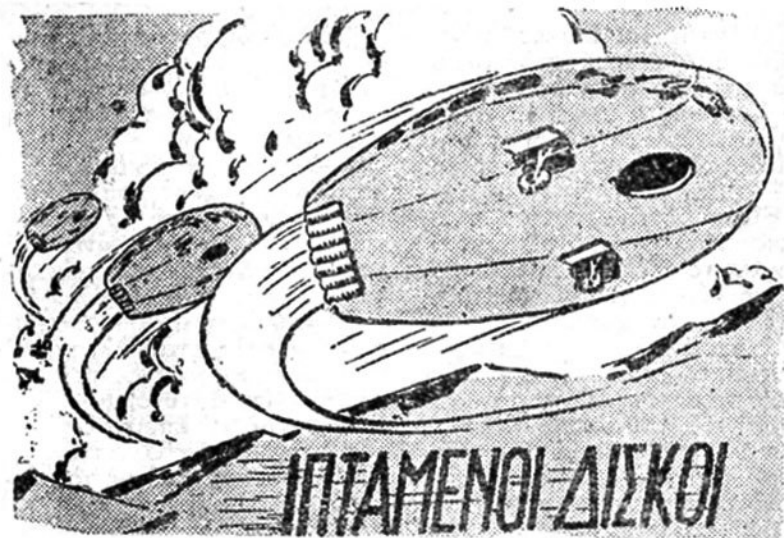

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

80

Ο
Υ
Π
Ε
Ρ
Α
Ζ
Ο
Ρ
Ο
Ι
Σ
Ο
Μ

Ἐπιδρομή Ἵπταμενῶν

ΑΠΟ ΤΑ γαλάζια βάθη τοῦ οὐρανοῦ κάτι κατεβαίνει πρὸς τὴ γῆ. Κάτι στρογγυλὸ καὶ λαμπερό. Κάτι μετἀλλينو πού ἀστράφτει, στὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Οἱ ἄνθρωποι κάτω τὸ βλέπουν καὶ ἔνευε μεταξύ τους: — Ἕνας ἱπτάμενος δίσκος! Νὰ δῆς πού θὰ πλησιάσῃ κι' ἔπειτα θὰ χαθῆ! Δὲ θὰ μπορέσῃ, λοιπόν, κανεὶς νὰ λύσῃ τὸ μυστήριον τῶν ἱπτομένων δίσκων; Φανερώνονται καὶ χάνονται, χωρὶς νὰ προσγειώνονται ποτὲ καὶ χωρὶς τὰ ὄντα πού τοὺς κατευθύνουν νὰ ἔρχονται ποτὲ σ'

ἐπαφῆ μαζί μας! Νά, κύτταξέ τον! Θὰ χαθῆ κι' αὐτὸς σὰν τοὺς ἄλλους.

Μὰ δὲν βγαίνουν ἀληθινὰ τὰ λόγια αὐτά.

Ἄντὶ νὰ χοιθῆ, ὁ ἱπτάμενος δίσκος χαμηλώνει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ πρὸς τὴ γῆ ὥσπου φτάνει σὲ ὕψος ἑκατὸ μόνο μέτρων ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

Ἐκεῖ σταματᾷ.

Εἶναι ἓνα τεράστιο ἀερόπλοιο, πού ἔχει σχῆμα δίσκου, σὰν ἐκείνους πού χρησιμοποιοῦν οἱ ἀθληταὶ στὴ δισκοβολία! Γύρω - γύρω, στὰ χεῖλη τοῦ δίσκου εἶναι στημένα μικρὰ κανόνια ἢ πολυβόλα! Ἄπὸ κάτι τρύπες ξεφεύγουν λάμπει, πού εἶναι ἡ δύναμι πού κινεῖ καὶ ἰσορροπεῖ τὸ παράξενο ἀερόπλοιο.

‘Ο ἰπτάμενος δίσκος μένει ἔτσι ἀσάλευτος στὸν ἀέρα γιὰ μερικές στιγμές. Ἐπειτα ξαφνικά, μιὰ πόρτα ἀνοίγει καὶ ἀλλόκοτα ὄντα πηδούν ἔξω καὶ πετοῦν πρὸς τὴ γῆ.

Εἶναι ὄντα φερμένα ἀπὸ κάποιον ἄλλον κόσμο! Ἐχουν γενικά τὸ σχῆμα ἀνθρώπου μὰ τὸ δέρμα τους εἶναι πράσινο καὶ τὰ χαρακτηριστικά τους τερατώδη. Στὸ κεφάλι τους προεξέχουν κέρατα! Τὰ χέρια τους δὲν εἶναι σὰν τὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου. Μοιάζουν περισσότερο μὲ σαρκώδη πτερύγια, πού ὅμως ἔχουν τὴν ἰκανότητα νὰ πικάνουν μὲ εὐκολία καὶ ἐπιδεξιότητα, σὰν δάχτυλα!

Πετώντας, οἱ πτερυγάνθρωποι τοῦ δίσκου χαμηλώνουν πρὸς τὴ γῆ κρατώντας κάτι περίεργα ὄπλα μὲ τὰ πτερύγια τους.

Προσγειώνονται ἀνάμεσα στὸ πλήθος. Δὲν πυροβολοῦν. Ἐνῶ ὁ κόσμος τὸ βάζει στὰ πόδια πανικόβλητος, οὐρλιάζοντας, οἱ πτερυγάνθρωποι αἰχμαλωτίζουν μερικούς.

Δυὸ ἀστυνομικοί, πού βρίσκονται πιὸ πέρα, ἐκτελοῦν μὲ ἡρωϊσμό τὸ καθῆκον τους. Τραβοῦν τὰ πιστόλια τους καὶ πυροβολοῦν ἐναντίον τῶν παράξενων ἐπιδρομῶν!

Ἐνας πτερυγάνθρωπος χτυπημένος κατάστηθα, ἀπὸ δυὸ σφαῖρες, ἀφήνει ἕνα ἀνατριχιαστικὸ οὐρλιαχτὸ καὶ σωριάζεται χάμω, ἐνῶ ἀπὸ τὶς πληγές του κυλάει πρᾶσινο αἷμα!

Ἐνας σύντροφός του γυρίζει, μὲ τὸ πρόσωπο συσπασμένο ἀπὸ θυμὸ, σηκώνει τὸ ὄπλο του καὶ τραβάει τὴ σκανδάλη.

Μιὰ γαλάζια μικρὴ μπάλλα, σὰν ἕνα μικρὸ τόπι, βγαίνει μὲ ὀρμὴ ἀπὸ τὸ στόμιο τοῦ ὄπλου καὶ πηγαίνει καὶ χτυπάει τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς στὸ κεφάλι.

Ἡ γαλάζια μπαλλίτσα διαλύεται καὶ μεταβάλλεται σ’ ἕνα γαλάζιο σύννεφο, πού τυλίγει τὸν ἀστυνομικὸ γιὰ μιὰ στιγμὴ κι’ ἔπειτα διαλύεται στὸν ἀέρα. Ὁ ἀστυνομικὸς διαλύεται μαζί μὲ τὸ σύννεφο!

Ἀρπάζοντας τοὺς αἰχμαλώτους μὲ τὰ σαρκώδη πτερύγια, πού τοὺς χρησιμοῦν ὡς χέρια, οἱ πτερυγάνθρωποι ἀπογειώνονται καὶ ξαναγυρίζουν στὸν ἰπτάμενο δίσκο. Κουβαλοῦν μαζί καὶ τὸν σκοτωμένο σύντρόφον τους.

Μπαίνουν μέσα καὶ ἡ πόρτα κλείνει.

‘Ο ἰπτάμενος δίσκος ξεκινάει μὲ ἀφάνταστη ταχύτητα. Τὴ μιὰ στιγμὴ εἶναι ἐκεῖ. Τὴν ἄλλη στιγμὴ, ἔχει κιόλας χαθῆ μέσα στὰ γαλάζια βάθη τοῦ οὐρανοῦ!

‘Ο θυμὸς
τοῦ Νάνου

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ὥρα, σ’ ἕνα προάστειο τῆς Νέας Ὑόρκης δυὸ ἰπτάμενοι δίσκοι ὁμοιοὶ μὲ τὸν πρῶτον χαμηλώνουν πρὸς τὴ γῆ. Τὰ πλήθη πα-

ρακολαμβάνουν τὸ πέταγμα τους με περιέργεια καὶ με κάποιο φόβο, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποψιάζονται αὐτὸ πού πρόκειται νὰ συμβῆ.

Κραυγὲς φρίκης ἀντηχοῦν ἀπὸ παινοῦ, καθὼς ἀπὸ τοὺς δίσκους ξεπηδοῦν δεκάδες, ἑκατοστάδες πτερυγάνθρωποι καὶ προσγειώνονται μὲς' στὴ μεγαλύτερη πόλι τοῦ κόσμου.

Σκηνὲς τρίμου ἐπακολουθοῦν. Οἱ πτερυγάνθρωποι αἰχμαλωτίζουν πολλοὺς ἀνθρώπους, τοὺς μεταφέρουν στοὺς ἱπτάμενους δίσκους καὶ προσγειώνονται πάλι γιὰ νὰ αἰχμαλωτίσουν κι' ἄλλους.

Δὲν χρησιμοποιοῦν ὅμως τὰ ὅπλα τους παρὰ μόνο ὅταν ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ ἀστιφύλακες ξεπροβάλλει ξαφνικὰ ἀπὸ ἕνα δρόμο καὶ δοκιμάζει νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀλλόκοτους ἐπιδρομεῖς!

Μιά τρομερὴ μάχη συνάπτεται τότε. Οἱ σφαίρες τῶν ἀστυνομικῶν σκοτώνουν μερικούς ἀπὸ τοὺς πτερυγάνθρωπους. Οἱ ἄλλοι στρέφουν ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως τὰ μυστηριώδη ὅπλα τους καὶ πιέζουν τὴ σκανδάλη.

Μικρὲς γαλάζιες, μπαλλίτσες βγαίνουν ἀπὸ τὰ στόμα τῶν ὀπλων τους καὶ χτυποῦν τοὺς ἀστυνομικούς. Ἀμέσως, συννεφάκια τοὺς τυλίγουν καὶ διαλύονται! Οἱ ἀστυνομικοὶ διαλύονται κι' αὐτοὶ στὸν ἀέρα χωρὶς νὰ ἀφήσουν κανένα ἴχνος!

Οἱ πτερυγάνθρωποι συνεχίζουν τὸ ἔργο τους, μεταφέ-

ροντας ἀδιάκοπα αἰχμαλώτους στοὺς δίσκους...

Τὴν ἴδια στιγμή, μέσα στὸ κῆπο τοῦ σπιτιοῦ τῶν Ὑπερἀνθρώπων, τῶν μεγάλων προσταϊτῶν τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ ὑπερασπιστῶν τοῦ δικαίου, ὁ νάνος Κοντοστούπης, ὁ κωμικὸς σύντροφος καὶ βοηθὸς τῶν Ὑπερανθρώπων, κάνει βόλτες ἀπαγγέλοντας ἡρωικὰ ποιήματα, πού ἕμνουν τά... κατορθώματα τοῦ ἑαυτοῦ του!

«Τὸν Κοντοστούπη τὸν τρανὸ τὸν τρέμει ἡ γῆ καὶ πλάση!
Παραμερίζει τὸ βουρὸ
ὁ Κοντοστούπης νὰ περάσῃ...

»Οἱ γίγαντες καὶ τὰ στοιχεῖα λιποθυμοῦν ὅταν τὸν δοῦνε,
καὶ στὴν πιὸ σκοτεινὴ γωνιά,
τρέχουν ἀμέσως νὰ κρυφτοῦ-
(νε!

»Διψῶ γιὰ μάχες καὶ γρο-
(θιές!

Μέσα στὴ φόρα τοῦ πολέμου
βέλω νὰ δώσω... καρπαζιὲς
καὶ κουτουλιὲς καί... ὦχ Θεέ
μου!»

Τὸ τελευταῖο ἐπιφώνημα δὲν ἦταν προωρισμένο γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ὁμοιοκαταληξία τῶν στίχων. Ξεφεύγει ἄθελα ἀπὸ τὸ στήθος τοῦ νάνου! Τὰ μάτια του γουρλώνουν ἀντικρίζοντας ἕνα θέαμα, πού κάνει τὴν καρδιά του νὰ σπαρατῆρῃ μέσα στὸ στήθος του.

Ἕνας πτερυγάνθρωπος ἔχει προσγειωθῆ μπροστά του

καί προχωρεί προς τὸ μέρος του ἀπλώνοντας τὰ τερατώδη χέρια του, πού μοιάζουν με πτερυγία πουλιού ἢ ψαριού!

Πρὶν ὁ νάνος προλάβῃ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὸν ξαφνικὸ τρόμο του καὶ νὰ ἀντιδράσῃ, ὁ πτερυγάνθρωπος τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὴ μέση με καταπληκτικὴ δύναμι καὶ τὸν σηκώνει ψηλά!

Γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Κοντοστούπης μένει μαρμαρωμένος ἀπὸ τὴν τρομὰ του, σὰν ἔνα γατάκι πού τὸ πιάνει ἀ-

Ὁ Ὑπεράνθρωπος προσγειώνεται με ὄρμη πάνω στο στήθος του!

πὸ τὸ σβέρκο καὶ τὸ σηκώνει ψηλά.

Ἐπειτα ὁ τράμος του μεταβάλλεται σὲ θυμό.

Ποῦ εἶναι αὐτὸ τὸ ἀπαίσιο τέρας πού ἦρθε νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ; Μὲ ποῖο δικαίωμα τοῦ ἔκοψε τὸν ποιητικὸ οἶστρο; Πῶς τολμᾷ νὰ πιάνῃ ἔτσι τὸν Κοντοστούπη... τὸν ἥρωα τῶν ἡρώων;

— Κάτω τὰ φτερόχερά σου, φίλε!, γρυλλίζει ὁ νάνος.

Καί, τραβώντας πίσω τὸ πόδι του, δίνει μιὰ γερὴ κλωτσιὰ στὸ στομάχι τοῦ πτερυγάνθρωπου.

Τὸ τέρας παρατάει τὸν Κοντοστούπη, διπλώνεται στὰ δυὸ βογγώντας ὑπόκωφα καὶ κυλιέται χάμω.

— Πήγαμε πρῶτα νὰ μάθῃς τρόπους, λέει ὁ νάνος, κι' ἔπειτα κάνε... κοσμικὲς ἐπισκέψεις!

Μὰ ὁ πτερυγάνθρωπος δὲν μένει χάμω. Τινάζεται σχεδὸν ἀμέσως ὄρθιος καὶ ὀρμαεὶ ἐναντίον τοῦ Κοντοστούπη με τὸ κεφάλι μπροστά. Τὰ κέρατά του χτυποῦν τὸ νάνο κατάσθηθα με τόση φόρα, ὥστε ὁ βοηθὸς τῶν Ὑπεράνθρωπων ἐκσφειδονίζεται δέκα μέτρα μακριὰ βογγώντας ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὸ φόβο!

Ὁ πτερυγάνθρωπος τραβάει ἀπὸ τὴ ζώνη του τὸ ὄπλο του καὶ τὸ στρέφει πρὸς τὸ νάνο. Κάνει νὰ τραβήξῃ τὴ σκανδάλη, μὰ μετανοῶνει, κουνάει τὸ κεφάλι του καὶ ξαναβάζει τὸ ὄπλο στὴ ζώνη κυτάζοντας τὸν Κοντοστούπη,

μέ μια έκφρασι πού δέν είναι καθόλου έχθρική. Φαίνεται σάν νά τόν λυπάται!

Στό μεταξύ, ό Κοντοστούπης δέ χάνει τόν καιρό του. Μ' ένα πήδημα, πού θά τó ζήλευε κι' ό καλύτερος άκροβάτης, βρίσκεται καθισμένος στους... ώμους του αντίπαλου του και τόν άρπάζει από τά κέρατα!

— Τώρα θά σου μάθω εγώ τί θά πη δερύκοκο!, μουγρίζε. Θά σε κάνω εγώ νά χορεύης στό ταψί, αγαπητέ μου φτεροχέρη! Κουτουλιά έδωσες... κουτουλιά θά λάβης!

Και σκύβοντας δίνει στον πτερυγάνθρωπο μιá κουτουλιά πάνω στό κρανίο, ανάμεσα στα κέρατά του.

Τό κρανίο του άλλόκοτου δντος ανοίγει στα δυό! Ό πτερυγάνθρωπος σωριάζεται χάιμα νεκρός!

Ό Κοντοστούπης προσγειώνεται κοντά του μ' ένα πήδημα και τόν κυττάζει με άπορία και με κάποια συμπόνια.

— Μυστήριο πράγμα!, μουρμουρίζει. Κεφάλι ήταν αυτό ή καρυδότσουφλο!

Σκύβει, τραβάει τό όπλο του νεκρού αντίπαλου του και πιέζει τή σκανδάλη χωρίς νά τό θέλη. Μιά γαλάζια μπαλλίτσα χτυπάει τόν πτερυγάνθρωπο κι' ένα συννεφάκι τόν τυλίγει. Έπειτα, τό συννεφάκι χάνεται μαζί με τόν εξώκοσμο, τερατώδη έπισκέπτη.

— Χριστουλάκη μου!, κάνει ό νάνος. Πάει ό άνθρωπος

Ύπεράνθρωποι και Κούα-Κούα έπιτίθενται έναντίον του γιγαντιαίου Έφιάλτη!

τόν έφαγε τό πιστόλι! Θά τό κρατήσω! Είναι σπουδαίο όπλο! Σκοτώνεις τούς έχθρούς τής Άνθρωπότητος και χάνονται! Έτσι γλυτώνεις και τά... έξοδα τής κηδείας!

Χώνει τό όπλο στην τσέπη του και... δέν προλαβαίνει νά κάνει τίποτ' άλλο! Πέντε πτερυγάνθρωποι προσγειώνονται γύρω του. Κέρατα τόν χτυπούν απ' όλες τις μεριές. Σαρκώδη φτερόχαρα τόν χαστουκίζουν!

Ό Κοντοστούπης χάνει τις αισθήσεις του, όχι τόσο από

τὰ χτυπήματα όσο από τό... φόβο του!

Ένας πτερυγάνθρωπος τόν άρπάζει και άπογειώνεται...

Έπίθεσις
έναντίον τών ήρώων

Ο Ι ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ προχωρούν προς τό σπίτι τών Έπερανθρώπων, μαζί με δεκάδες άλλους πτερυγάνθρωπους, που προσγειώνονται στον κή-πο άπ' όλες τις μεριές.

Προχωρούν με προφυλάξεις άν νά ξέρουν ποιους πρόκειται νά συναντήσουν εκεί. Σάν νά ξέρουν ότι θα αντιμετώπισουν τη γιγαντιαία δύναμη τών Έπερανθρώπων.

Έχουν τά όπλα τους προτεταμένα και έτοιμα για δράση και τά μάτια τους κυττάζουν προς τό σπίτι άγρυπνα..

Οί Έπεράνθρωποι είναι συγκεντρωμένοι στην τραπεζαρία του σπιτιού και παίρνουν τό πρόγευμά τους. Είναι εκεί ό Έπεράνθρωπος, ό Έ λ Γ κ ρ έ κ ο, ό Κεραυνός, ή Άστραπή και ό Έπερέλληνας. Είναι επίσης ή Έλσα και ή Λάουρα ή άρραβωνιαστικά του Κερανού. Η μικρόσωμη και άσχημη Έλχίνα με τό πράσινο μούτρο πηγαίνοέρχεται κουβαλώντας φαγητά.

Κουβεντιάζουν εύθυμα τρώγοντας με όρεξη. Άπό την έποχή που είχε έξαφανιστή στα βάθη τής θάλασσας ό Έφιάλτης, τό Όν με τά Χίλια Μάτια, ό τεράστιος γίγαντας

με την καταπληκτική δύναμη, ή Άνθρωπότης περνάει πάλι ξένοιαστες μέρες, χωρίς κίνδυνους και χωρίς τρόμο.

Ξαφνικά, ή Έλχίνα σταματάει στη μέση του δωματίου μ' ένα δίσκο με αύγά στα χέρια και στήνει τό αύτί της.

— Ό Κομποτούπης! λέει Μου φάνηκε πώς τόν άκουσα νά φωνάζει.

Άκουμπάει τό δίσκο στό τραπέζι και τρέχει στην πόρτα τής βεράντας. Αυτό που βλέπει κάνει τό πράσινο πρόσωπό της νά γίνει κίτρινο!

Γυρίζει πίσω, σαλεύοντας τρομαγμένα τά χέρια της και φωνάζοντας:

— Ό κήπος είναι γεμάτος από άλλόκοτα όντα! Ό Κομποτούπης! Τόν... τόν άιχμαλώτισαν! Τόν ώραίο μου Κομποτούπη!

Οί Έπεράνθρωποι τινάζονται όρθιοι.

— Έλσα, Λάουρα, Έλχίνα!, φωνάζει ό Έπεράνθρωπος γοργά. Κατεβήτε στο ύπόγειο και άμπαρώστε από μέσα την πόρτα!

Ο γυναίκες ύπακούουν με τά πρόσωπά τους χλωμά.

Οί ήρώες μας κινούνται στο μεταξύ προς τή βεράντα.

Πρώτος φτάνει εκεί ό Έπερέλληνας, ό γιος του Έ λ Γ κ ρ έ κ ο, τό ταχύτερο πλάσμα που έχει γνωρίσει ποτέ ό κόσμος.

Τά μάτια του ανοίγουν διάπλατα, καθώς άντικρύζει τους τερατώδεις πτερυγάνθρωπους.

Τά όπλα τών έπιδρομών λειτουργούν γοργά.

Μικρές γαλάζιες μπαλλίτσες έκσφενδονίζονται έναντίον του παιδιού και τὸ χτυποῦν σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ σώματός του.

Ἔνα συννεφάκι τυλίγει τὸ Παιδί - Θαύμα. Τὸ συννεφάκι διαλύεται· καὶ ὁ Ὑπερέλληνας ξαναφαίνεται.

Εἶναι τώρα σὲ μιὰ ἀλλόκοτη καὶ καταπληκτικὴ κατάστασι!

Ἔχει μισολυώσει, σὰν ἕνα ἀγαλμα ἀπὸ πάγο κάτω ἀπ' τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου! Τὰ χαρακτηριστικά του ἔχουν ἀλλοιωθῆ με φριχτὸ τρόπο. Δέ διακρίνεται ὅτε ἡ μύτη οὔτε τὰ αὐτιά! Τὰ μάτια του εἶναι· δυὸ μικρὲς σκοτεινὲς τρύπαι!

Οἱ ὑπόλοιποι Ὑπεράνθρωποι, ποὺ ἔρχονται· ξοπίσω του, στὸ ἀντίκρουσμα τοῦ ἀποτρόπαιου αὐτοῦ θεάματος σταματοῦν γεμάτοι· κατάπληξι· καὶ φρίκη!

Τὰ ὄπλα ξερνοῦν κι' ἄλλες γαλάζιες μπαλλίτσες, ποὺ χτυποῦν τοὺς ἥρωές μας καὶ τοὺς τυλίγουν με συννεφάκια! Ὅταν τὰ συννεφάκια διαλύονται, οἱ Ὑπεράνθρωποι φανερώνονται· μισοδιαλυμένοι, σὰν τὸν Ὑπερέλληνα!

Ἀφήνοντας θριαμβευτικὰ οὐρλιαχτά, οἱ πτερυγάνθρωποι ὀρμοῦν πρὸς τὸ μέρος τους.

Μὰ δὲν προλαβαίνουν νὰ ἀκουμπήσουν ἐπάνω τους τὰ σαρκώδη φτερόχερά τους.

Μιά γοργὴ μεταβολὴ γίνεται πρῶτα στὸν Ὑπερέλληνα κι' ἀμέσως ἔπειτα στοὺς ἄλ-

λους Ὑπεράνθρώπους.

Πρὶν οἱ πτερυγάνθρωποι φτάσουν κοντά τους, οἱ ἥρωές μας ἀνακτοῦν τὸ φυσικὸ τους σχῆμα, τὴ κανονικὴ διάπλασι τοῦ προσώπου τους καὶ τοῦ κορμιοῦ τους.

Μὲ μιὰ ταχύτατη ἐκτίναξι, ὁ Ὑπερέλληνας ἐφορμᾷ ἐναντίον τῶν τερατώδων ἐπιδρομέων. Ἡ γροθιά του χτυπάει τὸν πρῶτο ἀπὸ αὐτοὺς με τὸ ση δύναμι, ὥστε ὁ πτερυγάνθρωπος ταξιδεύει στὸν ἀέρα καὶ πέφτει νεκρὸς στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κήπου!

Τὴν ἴδια στιγμὴ, ὁ Ὑπεράνθρωπος τσακίζει· με δυὸ γροθιές δυὸ ἄλλους ἀντιπάλους, ἐν ὃ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο, ἡ Ἀστραπὴ καὶ ὁ Κεραυνὸς ρίχνονται κι' αὐτοὶ ἀνάμεσα στοὺς πτερυγάνθρωπους σκορπώντας τὸ θάνατο.

Τὰ πλήθη τῶν πτερυγάνθρωπων ὑποχωροῦν γιὰ μιὰ· δυὸ στιγμιές, σαστισμένα καὶ τρομαγμένα.

Μὰ δὲν ἀργοῦν νὰ συνέλθουν καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν πάλι.

Τὰ ὄπλα τους ξερνοῦν ἄλλες γαλάζιες μπαλλίτσες, ποὺ μεταβάλλουν πάλι τοὺς Ὑπεράνθρώπους σὲ μισοδιαλυμένα ἀγάλματα.

Μὰ καὶ πάλι· οἱ ἥρωές μας ἀνακτοῦν γοργὰ τὴν πρώτη μορφὴ τους καὶ χαρίζουν τὸ θάνατο σὲ μερικὸς πτερυγάνθρωπους!

Ἡ μάχη συνεχίζεται ἔτσι ἀμείροπη. Πότε ὑπερισχύουν οἱ Ὑπεράνθρωποι καὶ πότε ἐπικρατοῦν οἱ τερατώδεις ἐπιδρομεῖς, ποὺ ὅμως ἐλαττώνου

ται ολοένα σε κάθε γροθιά των προστατών της Ανθρωπότητας.

Ξαφνικά, υπόκωφοι γδούποι ακούγονται. Γδούποι που κάνουν το έδαφος να τρέμει σαν να γίνεται σεισμός!

"Ένα τεράστιο πόδι κατεβαίνει και πατάει στον κήπο κοντά στην βεράντα. "Ένα πόδι κύκλωπα!

"Ένα όγκώδες κορμί κι' ένα πελώριο κεφάλι κάνουν την εμφάνισή τους ψηλά, πάνω από τα δέντρα!

"Ένα σπηλαιώδες γέλιο αντηχεί.

"Ο Έλ Γκρέκο πυροβολεί και ό ιπτάμενος δίσκος διαλύεται!

— Χά, χά, χά! Ξανασυναντηθήκαμε, λοιπόν, Υπεράνθρωποι! Ήρθε η ώρα να ξεπληρώσω ένα λογαριασμό που σας χρωστώ! Μαζί με τους συμμάχους μου Κούα - Κούα από δω, που ήρθαν από τον πλανήτη Καρλίμπο, θα σας εξοντώσουμε όλους!

"Ο Έφιάλτης! Είναι ο Έφιάλτης! Το "Όν με τα Χίλια Μάτια! Ο πελώριος γίγαντας, που οι Υπεράνθρωποι είχαν ονομάσει νεκρό! (*)

"Ο Έφιάλτης τραβάει πίσω το δεξί του πόδι κι' έπειτα το φέρνει προς τα εμπρός με όλη του την υπερφυσική δύναμη, δίνοντας μια κλωτσιά στο σπίτι!

Το σπίτι καταρρέει! Ίσοπεδώνεται! Οί τοίχοι του, μαζί με τα έπιπλα σκορπίζουν γύρω σε χίλια κομμάτια!

Μόνο το υπόγειο, όπου είναι κρυμμένες οι τρεις γυναίκες μένει ανέπαφο!

Έφιάλτης
ο πελώριος γίγαντας

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ και οι Υπεράνθρωποι και οι πτερυγάνθρωποι, οι Κούα - Κούα, όπως τους είχε ονομάσει ο Έφιάλτης, μένουν ασάλευτοι έμβρόντητοι μπροστά στο καταπληκτικό αυτό κατορθώμα.

Πρώτος συνέρχεται ο Υπερέλληνας.

(*) Διάβασε το τεύχος 79 που έχει τον τίτλο: «Έφιάλτης, το "Όν με τα Χίλια Μάτια».

Τό Παιδι - Θαύμα άπογειώματα: σαν μιά ολοζώντανη όβίδα, άνυμκώματα με ήλιγγι-ώδη ταχύτητα και ή γροθιά του χτυπάει στό σαγόσι τόν τεράστιο κολοσσό.

Τό χτύπημα είναι συντριπτικό.

Όποιοδήποτε άλλο πλάσμα στόν κόσμο δέ θά μπορούσε νά άντέξη! Θά σωριαζόταν νεκρό με τό κεφάλι τσακισμένο!

Η δύναμη όμως και ή άντοχή του Έφιάλτη ξεπερνούν κάθε προηγούμενο.

Δέν σκοτώνεται! Τό κεφάλι του όμως λυγίζει άποτομα πρós τά πίσω μ' έναν ξερό κρότο. Ό γίγαντας κλονίζεται. Τά γόνατά του λυγίζουν. Τό πελώριο κορμί του πέφτει, τσακίζοντας τά μισά δέντρα του κήπου και σκοτώνοντας πέντε Κούα - Κούα που βρέθηκαν άπό κάτω!

Όι Υπεράνθρωποι, άρμούσι έναντίον του, μα ό Έφιάλτης δρίσκεται πάλι όρθιος πριν αυτοί φτάσουν κοντά του.

Τούς υποδέχεται με τρομακτικά χτυπήματα, που έκσφειδονίζουν τους ήρώες μας πενήντα μέτρα μακριά!

Όι Κούα - Κούα συμπληρώνουν την επίθεσι του Έφιάλτη.

Τά όπλα τους εξαπολύουσιν έναντίον των Υπεράνθρώπων τις τρομερές εκείνες γαλάζιες μπαλλίτσες, που τους μεταβάλλουν σε μισλυμένα άγάλματα.

Ό Έφιάλτης γρυλλίζοντας άπαισία, δέν άφήνει άν-

Ό νάνος δρίσκεται καβάλλα στόν Κούα - Κούα και τόν άρπάζει άπό τά κέρατα!

εκμετάλλευτη την εύκαιρία.

Μ' ένα πήδημα δρίσκεται κοντά στους Υπεράνθρώπους Άρπάζει τόν Υπερέλληνα, παραιορωμένος όπως είναι, και τόν σηκώνει ψηλά για να τόν χτυπήσει χάμω και να τόν έξοτώσει!

Ό κίνδυνος για τό Παιδι - Θαύμα είναι μεγάλος. Ό όργανισμός του είναι έξασθενημένος άπό την επίδρασι των άλλόκοτων όπλων του Κούα - Κούα και ύάρχει φόβος να πεθάνη κάτω άπό τά χτυπήματα του πανίσχυρου κολοσσού.

Ἡ Ἀστραπή ὁμως ἔχει συ-
νέλθει στὸ μεταξύ. Βλέποντας
τὸ παιδί της, τὸ πολυαγαπη-
μένο της ἀγόρι νὰ κινδυνεύη
νὰ σκοτωθῆ ἀπὸ τὸν Ἐφιάλ-
τη, ἐφορμά μετὰ τὰ δόντια σφι-
γμένα!

Φτάνει στὸ στήθος τοῦ γί-
γαντα, πρὶν αὐτὸς κατεβάσῃ
τὸ χερί του γιὰ νὰ χτυπήσῃ
χάμω τὸν Ὑπερέλληνα.

Ἡ γροθιά της, μετὰ δύναμι
πολλαπλασιασμένη ἀπὸ τὴν
ἀγάπη της πρὸς τὸ παιδί
της χτυπάει τὸν Ἐφιάλτη πά-
νω στὸ λαρύγγι, στὸ πιὸ εὐ-
αίσθητο σημεῖο τοῦ σώματός
του!

Ἐνα μουγγρητὸ πού θυμί-
ζει, ἕκατὸ πεινασμένα λιοντά-
ρια, ξεφεύγει ἀπὸ τὸ πλατὺ
στήθος τοῦ κτήνους. Τὸ πε-
λώριο κορμί του συσπάται.
Τὰ δάχτυλά του ἀνοίγουν καὶ
παρατοῦν τὸν Ὑπερέλληνα.

Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Ἐ λ
Γ κ ρ έ κ ο, πού ἔχει τραθήξει
τὸ ἀτομικὸ πιστόλι του, πιέ-
ζει τὴ σκανδάλη τῆς ἀτομι-
κῆς ἐνεργείας.

Μιά τρομακτικὴ δύναμι
χτυπάει τὸν Ἐφιάλτη κατά-
στηθα καὶ τὸν στέλνει νὰ κυ-
λιστῆ μακριὰ μέσα στὸν κή-
πο!

Μὰ δὲν τὸν ἐξοντώνει! Τὸ
κορμί του ἔχει καταπληκτικὴ
ἀντοχή!

Πέφτει χάμω καὶ μένει γιὰ
μερικὲς στιγμὲς ἀκίνητος,
μισοαναίσθητος.

Ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἀντιμε-
τωπίζουν πάλι τοὺς Κούα-
Κούα, ὁ Ὑπεράνθρωπος μ' ἕ-
να πήδημα, προσγειώνεται

πάνω στὸ στήθος τοῦ κολοσ-
σοῦ καὶ ἀρχίζει νὰ χοροπη-
δάει ἐκεῖ μετὰ μανία, σὲ μιὰ
προσπάθειά του νὰ τσακίσῃ
τὰ πλευρὰ τοῦ Ἐφιάλτη καὶ
νὰ τὸν ἐξοντώσῃ!

Μὰ ὁ κτηνώδης γίγαντας
συνέρχεται σχεδὸν ἀμέσως
καὶ ἡ χερούκλα του ἀρπάζει
τὸν Ὑπεράνθρωπο ἀπὸ τὸ
πόδι!

Πετάγεται ὀρθιος γρυλλί-
ζοντας ἀνατριχιαστικά καὶ
στριφογυρίζοντας τὸν Ὑπερ-
άνθρωπο στὸν ἀέρα, ὅπως ἕ-
να παιδί στριφογυρίζει τὴ
σφενδόνα του, τὸν ἐκσφενδο-
νίζει μετὰ τρομακτικὴ δύναμι
πάνω στὸν τοῖχο ἐνὸς γειτο-
νικοῦ σπιτιοῦ!

Τὸ κορμί τοῦ Ὑπερανθρώ-
που σκίζει τὸν ἀέρα μετὰ τὴ
φόρα ὥστε ὁ ἦρωας τῶν ἡρώων
δὲν προλαβαίνει νὰ ἀντιστα-
θῆ καὶ νὰ ἀποφύγῃ τὴ σύγ-
κρουσί του μετὰ τὸ σπίτι!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος πέφτει
πάνω στὸν τοῖχο μετὰ ὀρμη-
τὴ δόμβας! Ὁ τοῖχος καὶ τὸ με-
γαλύτερο μέρος τοῦ σπιτιοῦ
καταρρέουν! Ὁ Ὑπεράνθρω-
πος σωριάζεται ἀναίσθητος
ἀνάμεσα στὰ ἐρείπια!

Ὁ Ἐφιάλτης στρέφεται ἐ-
ναντίον τῶν ἄλλων Ὑπεραν-
θρώπων, πού ἐξακολουθοῦν νὰ
παλεύουν μετὰ τοὺς Κούα-Κούα.
Μὲ μερικὲς γροθιὲς στέλνει
τοὺς ἡρώες μας νὰ πέσουν μι-
σολιπόθυμοι κοντὰ στὸν Ὑ-
περάνθρωπο, μὰ σωριάζεται
κι' αὐτὸς χάμω μετὰ τὴν ἀισθή-
σεις του μισοχαμένες, χτυπη-
μένος ἀπὸ τὸ πιστόλι τοῦ Ἐλ
Γ κ ρ έ κ ο!

Τότε συμβαίνει κάτι που δίνει ένα τέρμα, ένα δυσάρεστο τέρμα στη μάχη.

Οι Υπεράνθρωποι νικούνται

ΕΝΑΣ Ιπτάμενος δίσκος κάνει την εμφάνισή του πάνω από τον κήφο. Τα κανονάκια του γυρίζουν προς τα κάτω και έξαπολουν έναντι των προστατών της Άνθρωπότητας γαλάζιες μπάλλες πολύ μεγαλύτερες από εκείνες που έξαπολύνουν τα όπλα των Κούα - Κούα!

Πυκνά μεγάλα σύννεφα τυλίγουν όλους τους Υπερανθρώπους εκτός από τον Έλ Γκρέκο, που βρίσκεται παρόμοια από τους άλλους καλυπτόμενος από το ογκώδες κορμί του Εφιάλτη.

Τα σύννεφα διαλύονται και ο Έλληνας βλέπει με φρίκη τους δικούς του σε άπεριγραπτή κατάσταση. Έχουν λυώσει τόσο πολύ, ώστε σχεδόν έχουν χάσει το ανθρώπινο σχήμα τους!

Μοιάζουν με κέρινες κούκλες, που έχουν λυώσει γιατί τις τοποθέτησαν κοντά στη σύμπα. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους έχουν εξαφανιστή. Τα χέρια τους είναι δυο κούτσουρα χωρίς δάχτυλα!

Τα κανονάκια του Ιπτάμενου δίσκου στρέφονται τώρα προς τον Έλληνα.

Ο Έλ Γκρέκο όμως παρ' όλη τη φρίκη που νοιώ-

θει αντιδρά γοργά. Σηκώνει το πιστόλι του, σημαδεύει και πιέζει τη σκανδάλη της ατομικής ενέργειας.

Ο Ιπτάμενος δίσκος, χτυπημένος από μια συντριπτική δύναμη, άποσυντίθεται. Μεταβάλλεται σε άπειρα μικρά κομμάτια που σκορπίζονται γύρω.

Δέν προλαβαίνει όμως ο Έλληνας να χαρή για την επιτυχία του. Ένας άλλος Ιπτάμενος δίσκος πλησιάζει άθόρυβα από την αντίθετη κατεύθυνση και τον χτυπάει με γαλάζιες μπάλλες μεταβάλλοντας κι αυτόν σ' ένα ανθρώπινο κούτσουρο.

Αλαλάζοντας από άγριο θρήμβο οι Κούα - Κούα δρομούν προς τους Υπερανθρώπους, τους άρπάζουν και άπογειώνονται. Φτάνουν στον Ιπτάμενο δίσκο και μπαίνουν μέσα. Ο δίσκος άπομακρύνεται με Ιλιγγιώδη ταχύτητα και χάνεται μέσα στον γαλάζιο ούρανο...

Ο Εφιάλτης σηκώνεται. Ένας άπαίσιος μορφασμός χαράς κάνει το πρόσωπό του να φαίνεται ακόμα πιο κτηνώδες.

— Έπιτέλους! μουρμουρίζει. Πήρα την εκδίκησή μου! Οι Υπεράνθρωποι τιμωρήθηκαν όπως τους άξιζε! Τώρα, άς πάω στο σύμμαχό μου, τον μεγάλο Κουάρα, για να συνεννοηθούμε πώς θα καταστρέψουμε τη Γή! Χά, χά, χά! Εύτυχώς που ο Κουάρα είναι εύκολόπιστος σαν μικρό παιδί.

Πηγαίνει σ'ε μιά γωνιά του κήπου καί, μέσα από κάτι θάμνους βγάζει μιά συσκευή, πού τήν στερεώνει στήν πλάτη του σάν εκδρομικό σακκίδιο. Είναι μιά πηητική συσκευή, πού τού επιτρέπει νά πετάη.

Βγάζει επίσης ένα είδος περικεφαλαίας, σάν εκείνη πού βάζουν στο κεφάλι τους οί δύτες. Τήν φορεί στο κεφάλι του.

— Καί τώρα, γρυλλίζει, έμπρός γιά τόν πλανήτη Καρίμπο!

'Απογειώνεται. Οί κάτοικοι τής Νέας Υόρκης βλέπουν μέ τρόμο τό πελώριο σώμα του, πού ξεπερνάει σέ ύψος έπτά κανονικούς ανθρώπους τόν ένα πάνω στόν άλλο, νά σκίζη τόν αέρα γοργά πάνω από τήν πόλι τους.

Σέ λίγα λεπτά, ό 'Εφιάλτης έχει βγί από τήν ατμόσφαιρα τής Γή καί ταξιδεύει όλοταχώς μέσα στο κενό διάστημα ανάμεσα στα ούράνια σώματα, μέ κατεύθυνσι τόν πλανήτη Καρίμπο, τό άστρο τών άλλόκοτων καί τρομερών Κούα - Κούα!

Τά θάσανα
του Νάνου

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, ό Κοντοστούπης περνάει στιγμές φρίκης καί τρόμου. "Όταν ανοίγει τά μάτια του βλέπει πώς δρίσκεται, μαζί μέ πολλούς άλλους αίχμαλώτους, στο έσωτερικό ενός ίπταμένου δι-

σκου πού ταξιδεύει στόν ούρανό.

— Χρι... Χριστουλάκη μου! τραυλίζει. Τήν έπαθα τή δουλειά! Έπεσα στα φτερόχαρα τών φτεροχερανώρων. Θα μέ κρεμάσουν τώρα γι'ατί σκότασα τόν συμπατριώτη τους πού νά μ'ην έσωνε νά δρεθί μπροστά μου!... "Αν είναι: έξυπνο, δέ θα κάνουν τίποτα τέτοιο! Γιατί, αν μέ κρεμάσουν, θα... θυμώσω! Κι' όταν θυμώνω εγώ, γίνονται συμφορές!

Τό χέρ του συναντάει εκείνη τή στιγμή τό όπλο του Κούα - Κούα, πού ό νάνος είχε χάσει στήν τσέπη του.

— 'Αχά!, κάνει μέ περισσότερο θάρρος τώρα. "Έχω τό πιστόλι εκείνο πού εξαφανίζει τους σκοταζμένους! Περιφνημα άγαπητοί μου φτεροχερανώροι! Τζάμπα κηδεία! "Όχι παίζουμε.

"Ένας μεγαλόσωπος πυγμαίος, πού είναι καθισμένος δίπλα του αίχμαλώτος κι' αυτός τών Κούα - Κούα, εκνευρίζεται από τά μουρμουρίσματα του Κοντοστούπη.

— Παράτα μας ησυχους!, του λέει άγρια. Μας εξαλίσεις μέ τίς κλάμες σου, παλιονάνο! Δέν μπορείς νά άντιμετωπίσης τόν κίνδυνο μέ κάποιο άδρυσμό; "Αν συνεχίσης τά κλαμουρίσματά σου, θα σου άστράμω χαστούκι, πού θα δής τόν ούρανό μέ τά άστρα!

Ό Κοντοστούπης ζαρώνει άσπληρά τά φρύδια του. Τά

λόγια του πυγμαχού τον προσβάλλουν.

— "Άκουσε, του λέει κοροϊδευτικά. Τόν ουρανό με τ' άστρα τόν βλέπω αυτή τη στιγμή από τα παραθύρακια του ιπτάμενου δίσκου! "Αν όμως σου δώσω εγώ ένα χαστούκι, θα σε κάνω να δής τη γη με τα λουλούδια και τη θάλασσα με τα ψάρια!

Τα μάτια του πυγμαχού άστράφτουν από θυμό.

Άπλώνει το χέρι του και αρπάζει τόν Κοντοστούπη από τó πέτο.

— Τί είπες, ρέ νάνο; γρυλλίζει. Άποφάσισεσ να αυτοκτονήσης;

Και έτοιμάζεται να του δώσ η ένα χαστούκι.

Μά ό Κοντοστούπησ τόν προλαβαίνει. Άπλώνει τó χέρι του και πιάνει τή.. μύτη του πυγμαχού με τó δείκτη και τόν αντίχειρα! Τή στρίβει και ό πυγμαχός, βογγώντας από τόν πόνο, παρατάει τόν Κοντοστούπη και στρίβει τó κεφάλι του πρós τó μέρος πού ό νάνος στρίβει τή μύτη του!

— "Ωχ! "Ωχ! "Ωχ!, κάνει.

— Αυτό είναι για να μάθης να φοβερίζης ένα άμυπεράστιο πλάσιμα σαν έμένα, μαντράχαλε!, λέει ό Κοντοστούπησ. Είσαι τυχερός πού δέ θύμωσα άκόμα! Δέν ξέρεις πο'όν έχεις μπροστά σου!

Και, με τήν κόψη τής παλάμης του, ό νάνος χτυπάει τó μεγαλόσωπο πυγμαχό στο

σθέρκο, όχι με δλη του τή δύναμη. Ό πυγμαχός γέρνει και μένει άναίσθητος χωρίς να θγάλη ούτε λέξι από τó στόμα του.

Οί άλλοι, γύρω κυττάζουν με θαυμασμό τόν Κοντοστούπη. Τόν αναγνωρίζουν. Άναγνωρίζουν τó θρυλικό βοηθό τών 'Υπεράνθρώπων, πού με τά κωμικά φερσιματά του και...χωρίς να τó θέλη σχεδόν έχει σώσει τόσες φορές τήν 'Ανθρωπότητα!

— Ό Κοντοστούπησ!, λέει ένας. Σώσε μας, Κοντοστούπη!

— Σσισσ! κάνει ένας άλλος. Δέν καταλαβαίνεις, βλάκα, ότι ό Κοντοστούπησ βρίσκεται έδω μέσα με μυστική άποστολή; Δι'αφορετικά, δέ θ' άφηνε τά τέρατα αυτά να τόν αίχμαλωτίσουν!

Ό Κοντοστούπησ καμαρώνει σαν γυφτικό σκερπάνι. Τόν κολακεύει πολύ αυτή ή σκέψη.

— Και θέβαια!, λέει με στόμφο. Είμα: έδω με μυστική άποστολή! "Αν ήθελα, μπορώ να τούς καθαρίσω όλους τούς φτεροχερανθρώπους έδω μέσα, ώσπου να πής κρημ μύδι! Μά δέν τó κάνω, γιατί θέλω να άνακαλύψω τó κρησφύγετό τους και να τούς καθαρίσω όλους μαζί! Κυττάξτε για να πεισθήτε!

Βγάξει με τρόπο τó όπλο τού Κούα - Κούα από τήν τσέπη του, τó στρέφει πρós ένα πτερυγόάνθρωπο, πού στέκεται πιο πέρα με τήν πλάτη στον τοίχο του ιπταμένου δι-

σκου, και πιέζει τη σκανδάλη!

Μιά γαλάζια μπαλλίτσα βγαίνει από το στόμιο του όπλου κι' ένα συννεφάκι τυλίγει τον Κούα - Κούα. "Επειτα, τὸ συννεφάκι και ὁ ἴδιος ὁ πτερυγάνθρωπος χάνονται!

— Παναγία μου!, κάνουν οἱ αἰχμαλῶτες γύρω ἀπὸ τὸν Κοντοστούπη.

Οἱ ἄλλοι Κούα - Κούα κυττάζουν κατὰπληκτοί τὸ μέρος ὅπου χάθηκε ὁ συντροφός τους. "Επειτα γυρίζουν πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶγε ξεκινήσει ἡ γαλάζια μπαλλίτσα. Βλέπουν τὸν Κοντοστούπη μὲ τὸ ὄπλο ἀκόμα στὸ χέρι.

Γολάζικες μπαλλίτσες ξεπηδοῦν ἀπὸ τὰ ὄπλα τους και χτυποῦν τὸν νάνο. "Ενα συννεφο τὸ τυλίγει.

«"Αγιοι Πάντες!, σκέπτεται ὁ Κοντοστούπης. Πετῶ στὰ σύννεφα! Πῶς ἔγινε αὐτό; Πῶς...».

Τὸ συννεφάκι διαλύεται. Γύρω ἀντηχοῦν κραυγὲς φρίκης. Ὁ νάνος ἔχει γίνει ἀκμα πιό..... νάνος! "Εχει μισολυώσει! "Η μεγάλη μύτη του κρέμεται σάν... λεπετσέρα στὸ μούτρο του και τὰ αὐτιά του ἔχουν χαθῆ! Τὰ ματάκια του εἶναι τώρα δυὸ μακρὲς μαῦρες τρύπες!

«"Αγιε "Ονούφοιε!, σκέπτεται μὲ ἀπόγνωση ὁ Κοντοστούπης βλέποντας τὸν ἑαυτό του μέσα στὸ μετάλλινο τοῖχο τοῦ ἰπτάμενου δίσκου ποῦ εἶναι λείος και γυαλιστερος σάν καθρέφτης. Πῶς ἔγι-

να ἔτσι; Πῶς ἄφησες τὸν Κοντοστούπη σου νὰ γίνη ἔτσι; Ποῦ εἶναι τὰ νειάτα μου; Τί ἔγινε ἡ ὁμορφιά μου; Θὰ τοὺς πᾶω στὰ δικαιοκτῆρια τοὺς παλιοφτεροχεραθρώπους! Θὰ τοὺς ζητήσω ἀποζημίωση! "Ενα ἑκατομμύριο δολλάρια γιὰ τὴ μύτη μου! Πεντακόσιες χιλιάδες δολλάρια γιὰ τὰ αὐτιά μου! Πεντακό... κό...κό... ὦχ ἡ καρδούλα μου!»

Και χάνει τίς αἰσθήσεις του.

«Εἰστε κακοὶ
"Υπεράνθρωποι»

ΜΕΣΑ σὲ μιὰ μαρμάρινη αἴθουσα, σ' ἕνα παλάτι, πάνω στὸ μακρυνὸ πλανήτη Καρίμπιο, ὁ Κουάρα, ὁ βασιλιάς τῶν Κούα - Κούα, εἶναι καθισμένος σ' ἕνα θρόνο.

Εἶναι κι' αὐτὸς ἕνας πτερυγάνθρωπος, πῶ μεγαλόσωμος ὁμῶς ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Τὸ πρόσωπό του ἔχει μιὰ ἔκφραση κολωσύνης, ποῦ τὸ κάνει νὰ μοιάζει μὲ παιδικό.

Δίπλα του εἶναι εἶδος ραδιοφώνου μεταδίδει κάτι σὲ μιὰ ἀκατανόητη γλῶσσα.

Γύρω του εἶναι συγκεντρωμένοι πολλοὶ Κούα-Κούα ποῦ ἀπὸ τίς στολές τους φαίνονται νὰ εἶναι ἀνώτεροι ἀξίωματοῦχοι τοῦ κράτους.

— Οἱ δικοὶ μας ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴ Γῆ!, λέει ὁ Κουάρα στὴν παράξενη γλῶσσα τῆς φυλῆς του. Φέρνουν κι' ἄλλους αἰχμαλώτους καθὼς και τοὺς τρομεροὺς "Υπεράνθρω-

πους, τούς έχθρους, τού Δικαίου και τού Καλού! Σύμφωνοι με τις πληροφορίες του μου έδωσε ο αγαπητός μας Εφιάλτης, ή Γή είναι ένας πλανήτης όπου βασιλεύει το Κακό! Οι άνθρωποι είναι αιμοβόροι και αφιλόξενοι! Διασκεδάζουν με το να βασανίζουν και να έξοντώνουν ο ένας τον άλλο! Και σχεδιάζουν με επικεφαλής τους κακούς Υπερανθρώπους, να επιτεθούν έναντιον τού πλανήτη μας και να τον καταστρέψουν! Είναι ευτύχημα ότι μας προειδοποίησε ο Εφιάλτης, που είναι ένα από τα πιο αγαθά πλάσματα τού κόσμου! Λατρεύει το καλό και είναι πάντα έτοιμος να θυσιάσῃ για το Δίκαιο!

Οι Κούα - Κούα γύρω σαλεύουν τα κεφάλια τους, ακούγοντας με προσοχή τα λόγια τού βασιλιά τους.

— Θα προσπαθήσουμε, λέει αυτός, να μεταβάλουμε τους ανθρώπους σε καλούς! "Αν τὸ κατορθώσουμε αυτό, όλα θα πάνε καλά! Θα κουβαλάμε εδώ τους ανθρώπους λίγους - λίγους θα τους κάνουμε καλούς και θα τους στέλνουμε πίσω στη Γή! "Αν όμως δεν μπορούμε να τους κάνουμε καλούς, θα αναγκαστούμε να καταστρέψουμε τὴ Γή μαζί με τους κατοίκους της, ρίχνοντας υπερβάμβες! Θα λυπηθῶ πολύ να διατάξω τὴν καταστροφή ενός άστρου και μιάς παλυπληθούς φυλής, αλλά δεν μπορώ να αφήσω το Κακό να προετοιμάσει τὴν κα-

ταστροφή μας και τὴν καταστροφή ίσως κι' άλλων άστρων!

Εκείνη τὴ στιγμή, μπαίνουν στὴν αἴθουσα μερικοί Κούα - Κούα, κουβαλώντας τούς φριχτά παραιμορφωμένους Υπερανθρώπους!

— Είναι οί Υπεράνθρωποι!, λέει ένας. Μολονότι τούς χτυπήσαμε με τὰ κανονάκια είναι ακόμα ζωνανοί!

— Δεν έπρεπε να τούς αφήσετε να ζήσουν στὴ φριχτὴ κατάσταση που βρίσκονται!, λέει ο Κουάρα με τὸ πρόσωπο συσπασμένο από λύπη. "Έπρεπε να τούς σκοτώσετε για να μη βασανίζονται!

Καί, γυρίζοντας στους Υπερανθρώπους τούς λέει στὴν αγγλικὴ γλώσσα:

— Σὰς ζητῶ συγγνώμην, Υπεράνθρωποι! "Αν και ξέρω ότι ἡ ψυχὴ σας είναι ψυχὴ διαβόλου και ότι διψάτε για τὸ Κακό, δὲ θέλω να βασανίζεστε! "Αλλωστε, ο αγαπητός μου Εφιάλτης θὰ στενοχωρόταν πολὺ αν ἤξερε ότι οί άντρες μου σὰς άφησαν να υποφέρετε τόσο πολὺ! Θα φροντίσω να πεθάνετε άμέσως, χωρίς να πονέσετε καθόλου. Λυπούμαι πολὺ που τὸ κάνω αυτό, μα είστε κακοί και δεν πρέπει να ζήσετε!

Μιά σπηλαιώδης φωνὴ λέει από τὸ μέρος τῆς πόρτας:

— "Ω μεγάλα Κουάρα! "Αφησέ με να τούς έξοντώσω εγώ! Θα τούς συνθλιψω και θα τούς κάνω να πεθάνουν χωρίς να καταλάβουν καν τί συνέβη! Πονεῖ ἡ ψυχὴ μου στὴ

σκάψι ότι βαισανίζονται οι καύ μένοι οι Ύπεράνθρωποι, μολο νάτι είναι όργανα του διαβόλου!

Είναι ό'Εφιάλτης, πού μιλάει από έξω, γιατί τό γιγαντιαίο σώμα του δέν του έπιτρέπει νά μπη μέσα στο παλάτι.

— Πολύ καλά! λέει ό Κουάρα. Μεταφέρατε έξω τους Ύπεράνθρωπους! Παραιδύστε τους στον Έφιάλτη!

Κουβαλούν έξω τους ήρωές μας. Ό Κουάρα και οι άγρες του άκολουθούν.

Βρίσκονται τώρα μέσα στον άπέραντο κήπο του παλατιού. Ό κολοσσός, ό τρομερός και σατανικός και άχόρταγος για αίμα Έφιάλτης, στέκεται εκεί περιμένοντας.

Μόλις βλέπει τους Ύπεράνθρωπους, αφήνει ένα γρύλισμα χαράς και σηκώνει την πελώρια πατούσα του πάνω

Ό Έφιάλτης και οι Κουά-Κουά διεξάγουν μία έξοντωτική μάχη έναντιον των προστατών της Ανθρωπότητας!

ἀπὸ τὰ κεφάλια τους γιὰ νὰ
τοὺς πατήσῃ μὲ δύναμι καὶ
νὰ τοὺς συντρίψῃ!

Δαυὶδ καὶ Γολιάθ

ΠΙΟ ΠΕΡΑ, σὲ μιὰ ἄκρη
τοῦ ἀπέραντου αὐτοῦ κήπου
τοῦ παλατιοῦ τοῦ Κούαρα,
πού εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ
ἓνα μεγάλο δάσος, χιλιάδες,
ἄνθρωποι εἶναι συγκεντρωμέ-
νοι μέσα σ' ἓνα ξέφωτο, τρι-
γυρισμένο ἀπὸ συρματοπλέ-
γματα.

Κούα - Κούα, τοποθετημέ-
νοι γύρω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο
αὐτό, φρουροῦν τοὺς αἰχμαλώ-
τους μὲ τὰ ὄπλα τους ἔτοιμα
γιὰ δράσι.

Ἀνάμεσα στοὺς αἰχμαλώ-
τους εἶναι καθισμένοι κι' ὁ
Κοντοστούπης, ὁ κωμικός νό-
νος καὶ ἀπὸ τὰ μάτια του τὸ
δάκρυ στάζει... κορόμφλο!

— Πάνε τὰ νεῖατα μου!,
μουρμουρίζει κλαψάρικα.
Πάει ἡ ὀμορφιά μου! Πάει ἡ
περήφανη μυτούλα μου, πού
ἦταν τὸ καύχημά μου!

Δὲν ἔχει ἀντιληφθῆ ὁ νάνος
ὅτι σιγὰ - σιγὰ τὰ χαρακτη-
ριστικὰ του ἔχουν ἀποκτήσει
τὴν κανονικὴ μορφή τους! Ὁ
ὀργανισμὸς του, προικισμέ-
νος μὲ ὑπερφυσικὴ ἀντοχὴ ὀ-
πως τῶν Ὑπεράνθρωπων, νί-
κησε τὴν παραμόρφωσι, πού
τοῦ εἶχαν προκαλέσει τὰ ὄπλα
τῶν Κούα - Κούα.

— Θὰ αὐτοκτονήσω!, βογ-
γάει ὁ Κοντοστούπης. Τὴν
θέλω τὴ ζωὴ τώρα πού ἔγινε
ἄσχημος σὰν τέρας; Θὰ ἤθε-

λα ὁμως πρῶτα νὰ ἐκδικηθῶ!

Νὰ τιμωρήσω τοὺς φτεροχε-
ράνθρωπος γι' αὐτὸ πού μου
ἔκαναν! Πῶς ὁμως; Εἶναι μα-
κρὰ μου καὶ δρῖσκονται ἔξω
ἀπὸ τὸ συρματοπλεγμα οἱ
θρασύδειλοι! Μὲ φοβοῦνται
Μὲ τρέμουν! Ἄχ καὶ νάχα
κανέναν ἀπ' αὐτοὺς στὰ χέ-
ρια μου! Θὰ τὸν ἔκανα...

Σωπαίνει. Ζαρώνει τὰ φρύ-
δια του. Σηκώνει τὸ χέρι του
καὶ δίνει μιὰ σθουρήχτη καρ-
παζιά στὸν... ἑαυτὸ του!

— Νά, βλάκα!, λέει Ἐξα-
σες πῶς μπορεῖς νὰ πετάς,
μωρὲ γέρο - ξεκουτιάρη;

Σηκώνεται. Κυττάζει γύρω

καὶ εἶναι στοὺς αἰχμαλώτους:

— Ἡ ἐπίθεσι ἀρχίζει, παι-
διά! Σὲ λίγο θὰ ἔχω... κονιορ-
τοποίηση ἄλλους τοὺς φτερο-
χεράνθρωπους! Γιούχουου!

Καὶ ἀπογειώνεται σὰν βο-
λίδα.

Μέσα σὲ λίγες στιγμὲς ἔ-
χει φτάσει σὲ μεγάλο ὕψος
πάνω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο συγ-
κεντρώσεως. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἔτοι-
μάζεται νὰ χυθῆ ἐναντίου τῶν
φρουρῶν μὲ μιὰ κάθετὴ ἐφόρ-
μησι!

Ξαφνικά, στοιματάει! Πρὸς
τὰ δεξιὰ, σ' ἓνα ἄλλο ξέφωτο,
ὁ νάνος διακρίνει ἓνα γιγαντὸ
σώμο ἄντρα, εἴκοσι μέτρα ψη-
λό! Εἶναι ὁ Ἐφιάτης!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι, παρα-
μορφωμένοι φριχτὰ ἀπὸ τὰ
κανονάκια τῶν Κούα - Κούα,
εἶναι πεισμένοι μπροστὰ του.
Τὸ ὀγκῶδες πόδι του εἶναι ἀ-
μυφωμένο, ἔτοιμο νὰ τοὺς πα-
τήσῃ καὶ νὰ τοὺς λυώσῃ!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι διατρέ-

χουν ἀληθινὸ κίνδυνο θανάτου στὴν κατάστασι πού εἶναι! Ὁ ὀργανισμὸς τους ἔχει ἐξασθενήσει ἀπὸ τὸν κλονισμὸ πού δοκίμασε!

Ὁ Κοντοστούπης δὲν καθυστερεῖ καθόλου γιὰ νὰ σκεφθῆ τὴν πρῆπει νὰ κάνῃ. Μὲ μιὰ ἐνστικτώδη κίνησι, ἀναπτύσσει ἰλιγγιώδη ταχύτητα καὶ, πρὶν τὸ πόδι τοῦ κολοσσοῦ συνθλίψῃ τοὺς Ὑπερανθρώπους, ὁ ἥρωϊκὸς νάνος βρίσκεται κοντὰ του.

Χύνεται ἐπάνω του μὲ τὸ κεφάλι ἔμπροστὰ καὶ τὸν χτυπάει στὸ στομάχι μὲ δύναμι καὶ φόρα ἐμβόλου ἀτμομηχανῆς!

Ἀφήνοντας ἕνα ἀνατριχιαστικὸ οὐρλιαχτὸ, ὁ Ἐφιάλτης διπλώνεται στὰ δύο, ἀστοχώντας ἔτσι καὶ πατώντας τὸ χῶμα ἀντὶ νὰ πατήσῃ τοὺς Ὑπερανθρώπους.

Στὸ μέρος ὅπου πέφτει τὸ πόδι του ἀνοίγεται στὸ ἔδαφος μιὰ βαθειά, μεγάλη τρύπα!

Ὁ Ἐφιάλτης ἀνορθώνεται ἀμέσως καί, καθὼς ὁ νάνος ἐφορμᾷ πάλι ἐναντίον του, τὸν ἀρπάζει στὸν ἀέρα!

«Ἄφησέ τον χάμω!»

ΑΠΟ ΤΗ ΛΥΣΣΑ του ὁ Ἐφιάλτης χώνει τὸν Κοντοστούπη στὸ στόμα του καὶ τὸν σαγκώνει!

Μιὰ φριχτὴ βλαστήμια ξεπηδαίει ἀπὸ τὸ στόμα του. Δυὸ δόντια του σπάζουν, κα-

θῶς συναντοῦν τὸ ἄπρωτο κορμὶ τοῦ νάνου.

Καὶ τότε, ὁ τρομερὸς κολοσσὸς κάνει κάτι πρωτοφανῆς, Λυγίζει καὶ σπικώνει τὸ ἕνα του γόνατο καὶ ἀρχίζει νὰ χτυπάῃ πάνω μὲ ὄλη του τὴ δύναμι τὸν Κοντοστούπη!

Ὁ νάνος σπαρταράει καὶ οὐρλιάζει:

— Βοήθεια, Χριστιανοί! Μὲ σκοτώνει τὸ τέρας! Πιάστε τον, πρὶν.. θυμώσω καὶ τὸν ἀρπάξω καὶ κάνω κανένα φονικὸ! Ὠχ! Ἡ καρδούλα μου!

Ὁ βασιλιάς τῶν Κουά-Κουά, πού στέκεται πρὸ πύρα, ἔχει ζαρῶσει τὰ φρύδια του. Τὸ πρόσωπό του ἔχει πάρει μιὰ ἔκφρασι συμπίνοιας, ἀπορίας καὶ ἀγανακτισεως.

— Ἐφιάλτη! φωνάζει. Ἄφησέ τον χάμω! Πῶς πάει ἡ καρδιά σου νὰ βασανίζῃς ἔτσι ἕνα τόσο μικροσκοπικὸ πλασματάκι!

Μὰ ὁ κολοσσὸς δὲ δίνει καμμιά σημασία στὸν Κουά-Κουά. Ἐξακολουθεῖ νὰ κοπανᾷ τὸν Κοντοστούπη, ἀφήνοντας φροντὲς βλαστήμιες!

— Ἐφιάλτη! φωνάζει πάλι μὲ θυμὸ ὁ Κουά-Κουά. Μὴν τὸν βασανίζῃς ἄλλο τὸν καημένο τὸ νάνο! Ἄφησέ τον χάμω! Ἄν δὲν ὑπακούσης, θὰ δισταξῶ νὰ ἐπιτεθοῦμι ἐναντίον σου οἱ ἄντρες μου!

Μ' ἕνα ἄγριο γρύλλισμα, ὁ Ἐφιάλτης γυρίζει καί, μὲ τὸ ἐλεύθερο χέρι του χτυπάει τὸν βασιλιά τῶν Κουά-Κουά. Τὸ χτύπημα εἶναι τόσο θυ-

νατό ὥστε, ἂν ἔδρισκε τὸ στόχο του, οἱ Κούα-Κούα θὰ ἔμεναν χωρὶς βασιλιά!.

Μὰ ὁ Κουάρα, γρήγορος σὰν τὴν ἀστραπή, κάνει ἕνα βήμα πίσω ἀποφεύγοντας τὸ χτυπήμα τοῦ γίγαντος. Τραβάει τὸ ὄπλο του καὶ δίνει μιὰ διαταγή στοὺς ἀνθρώπους του, πιέζοντας συγχρόνως τὴ σκανδάλη.

Μιὰ γαλάζια μπαλλίτσα χτυπάει τὸν Ἐφιάλτη στὸ κεφάλι, πού τυλίγεται ἀμέσως ἀπὸ ἕνα συννεφάκι. Ὁ κολοσσὸς κλονίζεται παρατώντας τὸν Κουτοστόπη. Τὸ συννεφάκι χάνεται. Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἐφιάλτη ἔχει γίνει τώρα πῶς κτηνώδες καὶ πιὸ ἀσχημο, παραμορφωμένο ἀπαίσια.

Μ' ἕνα οὐρλιαχτό, πού κάνει τὰ αὐτιά ὄλων γύρω νὰ βουϊζουν, ὁ γίγαντας χυμáει ἐναντίον τοῦ Κουάρα!

Μὰ δὲν προλαβαίνει νὰ τὸν ἀρπάξη. Δεκάδες, ἑκατοντάδες πιστόλια τῶν Κούα-Κούα τὸν πυροβολοῦν ἀπὸ κάθε κατεύθυνσι καὶ ἑκατοντάδες γαλάζιες μπαλλίτσες τὸν χτυποῦν παντοῦ, τυλίγοντάς του μὲ συννεφάκια, ἀνακόπτοντας τὴν ὁρμή του καὶ παραμορφώνοντας τὸ σῶμα του!

Σὰν θύελλα, ὁ κολοσσὸς ρίχνεται ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τῶν Κούα - Κούα καὶ τὰ πελώρια μπράτσα του κλονίζονται μὲ ἀπίστευτη γρηγοράδα καὶ ὁρμή. Ἀμέτρητοι Κούα - Κούα βρίσκουν τὸ θάνατο κάτω ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ παραμορφωμένου γίγαντα!

Ὁ Κουάρα μάχεται μὲ ἀν-

δρεία τρίζοντας τὰ δόντια του ἀπὸ θυμό.

«Ἐγὼ εἶμαι ὁ ὑπεύθυνος γιὰ τὴν καταστροφή αὐτή!», σκέπτεται. «Ἐπρεπε νὰ μαντέψω ὅτι ὁ Ἐφιάλτης ὑποκρινόταν τὸν καλὸ γιὰ νὰ μὲ σπρώξη ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Γῆς! Τώρα καταλαβαίνω τί συμβαίνει. Στὴν πραγματικότητα, οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς καὶ οἱ Ὑπεράνθρωποι εἶναι καλοὶ καὶ ὄχι ὄργανα τοῦ διαβόλου! Ἀπεναντίας, ὄργανο τοῦ διαβόλου εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἐφιάλτης!»!

— Νὰ ἐτοίμαστοῦν οἱ ἰπτάμενοι δίσκοι γιὰ νὰ ἀπογειωθοῦν! διατάζει ὁ Κουάρα. Πρέπει νὰ τὸν χτυπήσουμε μὲ τὰ κανονόκια γιὰ νὰ...

Δὲν προλαβαίνει νὰ συμπληρώσῃ τὴ φράσι του.

Κάτι τὸν ἀρπάξει μὲ τρομακτικὴ δύναμι καὶ τὸν σηκώνει ψηλά.

Εἶναι ὁ Ἐφιάλτης! Τὸν κρατᾷ μὲ τὴ χερούκλα του καὶ τὸν πλησιάζει στὸ σπηλαῖωδες στόμα του, μουγγρίζοντας:

— Θὰ σὲ φάω ζωντανό, Κουάρα! Θὰ σὲ μάθω νὰ τὰ δόξῃς μαζί μου! Θὰ σὲ φάω!

Κάνει νὰ κώσῃ τὸν βασιλιά τῶν Κούα - Κούα στὸ στόμα του, ἐνῶ τὰ πλήθη μαρμαρωμένα, παρακολουθοῦν βουβά τὴ φρικτὴ αὐτὴ σκηνή, μὴν τειμῶντας νὰ πυροβολήσουν!

Καὶ τότε συμβαίνει κάτι πού οὔτε ὁ Κουάρα, οὔτε οἱ Κούα - Κούα, οὔτε ὁ Ἐφιάλτης, μπορούσαν νὰ προβλέψουν!

Τὰ παραμορφωμένα κορμιά τῶν Ὑπεράνθρωπων ἀλλάζουν σχῆμα! Παίρνουν γοργὰ τὴν κανονικὴ τους μορφή! Ὁ ὄργανισμὸς τους νικαίει ἐπιτέλους τὴν ἐπίδρασι τῶν τρομερῶν ὄπλων τῶν Κούα - Κούα καὶ οἱ Ὑπεράνθρωποι γίνονται πάλι οἱ παλαιοὶ Ὑπεράνθρωποι!

Στὸ διάστημα, ποῦ ἦσαν παραμορφωμένοι, καὶ ἀνίκανοι νὰ δράσουν, οἱ Ὑπεράνθρωποι δὲν εἶχαν χάσει τίς αἰσθήσεις τους. Εἶχαν παρακολουθήσει ὅλες τίς δραματικὰς σκηνές, χωρὶς ὅμως νὰ μποροῦν νὰ ἐπέμβουν, καὶ ξέρουσαν τῶρα ὅτι ὁ Κούα καὶ ἡ φυλὴ τοῦ εἶχαν γίνει ἐχθροὶ τῆς Γῆς ἐξ αἰτίας τοῦ Ἐφιάλτη! Καὶ ξέρουσαν τῶρα οἱ Κούα - Κούα εἶναι μὲν φυλὴ γεμάτη καλωσύνη.

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο δρᾶ πρῶτο. Τραβάει τὸ πιστόλι του, ποῦ ἔχει μείνει ἀνέπαφο, σημαδεύει τὸν κολοσσὸ στὴν καρδιά καὶ τραβάει τὴ σκανδάλη.

Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια διαπερνάει τὴν καρδιά τοῦ Ἐφιάλτη ὥστε ἡ ἀνάσα τοῦ γίγαντα πιάνεται καὶ τὸ κτηνώδες πρόσωπό του χλωμιάζει.

Μὲν μὲν σπασμωδικὴ κίνησι, πετάει μακριὰ τὸν Κούα - Κούα καὶ φέρνει τὰ χέρια στὴν καρδιά του.

Τὸ κορμὶ τοῦ βασιλιά τῶν Κούα - Κούα διαγράφει μὲν γοργὴ τροχιὰ στὸν ἀέρα καὶ πέφτει ἀπὸ ἀρκετὸ ὕψος πρὸς τὸ ἔδαφος πρὸς τὸ θάνατο!

Ὁ κολοσσὸς φεύγει

Μ Α Ο ΥΠΕΡΕΛΛΗΝΑΣ, ἀγρυπνάει. Τὸ ταχύτερο πλάσμα τοῦ κόσμου, μὲ γρηγογαράδα μεγαλύτερη κι' ἀπὸ τοῦ φωτὸς χυμαίει ἀκράτητα καὶ δρίσκεται ἀκριβῶς στὸ μέρος, ὅπου πάει νὰ πῆσῃ ὁ Κούα! Τὰ χέρια του ἀπλώνονται καὶ πιάνουν ἀπαλὰ τὸ κορμὶ τοῦ βασιλιά τῶν Κούα - Κούα! Τὸν ἀκουμπάει χάμω ὀρθῶς, σῶο καὶ ζωντανό!

Ζητωκραυγὰς ξεσποῦν μέσα ἀπὸ τὰ πλῆθη τῶν πτερυγανθρώπων.

Μὰ οἱ Ὑπεράνθρωποι δὲν τίς ἀκούνε. Ἐχουν συγκεντρωμένη τὴν προσοχή τους στὴν ἐπίθεσί τους ἐναντίον τοῦ Ἐφιάλτη!

Χυμοῦν ἐναντίον του ἀπ, ὅλες τίς μεριές καὶ τὸν σφυροκοποῦν στὸ κεφάλι, στὸ σῆρκο, στὸ στήθος, στὴν κοιλιά, μὲ χτυπήματα ποῦ κάνουν τὸ κορμὶ του νὰ ἀντηχῇ ὡς ἐπὶ πελώριον τούμπανο!

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ τὴν πάλῃ τῶν δικῶν του ἐναντίον τοῦ κτήνους καί, ὅποτε δρίσκει εὐκαιρία, πυροβολεῖ μὲ ἀπομικρὸ πιστόλι του τὸν κολοσσὸ στὴν καρδιά.

Οἱ Κούα - Κούα ἐξ ἄλλου μὲ τὰ ὄπλα τους ἔτοιμα, πυροβολοῦν τὸν γίγαντα στὰ σημεῖα τοῦ σώματός του ὅπου δὲν δρίσκονται οἱ Ὑπεράνθρωποι!

Ἡ φοβερὴ αὐτὴ μάχη δὲν κρατᾷ: πολὺ.

Ὁ Ἐφιάλτης σαστισμένος, ποιημένος, ζαλισμένος καὶ τρομαγμένος, ὑποχωρεῖ.

Τὸ βάζει στὰ πόδια, περνώμας μὲ τεράστια πηδήματα πάνω ἀπὸ τὴν πόλι τῶν Κούα - Κούα, καταστρέφοντας πολλὰ σπίτια μὲ τὶς ποδᾶρες του, φορεῖ τὴν πτητικὴ του συσκευὴ καὶ τὴν περικεφαλαία του, ποῦ τὰ εἶχε κρύψει μέσα στὸ δάσος, ἀπογειώνεται μὲ ὄρμη καὶ χάνεται μέσα στὸν οὐρανό.

Οἱ Ὑπεράνθρωποι ἐτοιμάζονται νὰ τὸν κινητήσουν μὰ ὁ βασιλιάς τῶν Κούα - Κούα τοὺς σταματᾷ.

— Ἀφήστε τον!, λέει. Θὰ ἀναθῶ σ' ἕναν ἰπτάμενο δίσκο νὰ τὸν παρακολουθήσῃ! Θὰ ἀνακαλύψῃ ἔτσι τὸ κρησφύγετό του καὶ θὰ πάμε νὰ τὸν ἐξοντώσουμε ὅλοι μαζί!

Δίνει μιὰ διαταγή, στὴ γλῶσσα τῶν Κούα-Κούα καὶ σὲ λίγο ἕνας ἰπτάμενος δίσκος ἀπογειώνεται: καὶ χάνεται κι' αὐτὸς μέσα στὸν οὐρανό, πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποῦ εἶχε ἀκολουθήσει ὁ Ἐφιάλτης.

Ὁ Κουάρα ὀδηγεῖ τοὺς Ὑπεράνθρωπους πίσω, στὸ παλάτι του. Ὅταν μπαίνουν στὴν αἴθουσα μὲ τὸν θρόνο, ὁ βασιλιάς τῶν Κούα - Κούα, μὲ τὸ φτερωτό χέρι του, σφίγγει τὸ χέρι τοῦ Ὑπεράνθρωπου καὶ λέει μὲ φωνὴ γεμάτη συγκίνησι:

— Σὰς εὐχαριστοῦμε θερμά, ὦ Ὑπεράνθρωποι! Μᾶς

σώσατε χάρις στὴν ἔγκαιρη ἐπέμβασί σας! Σὰς ζητοῦμε συγγνώμη! Ὁ καταραμένος Ἐφιάλτης μᾶς εἶχε πείσει ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς ἦσαν κακοὶ καὶ σχεδίαζαν νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον μας! Καὶ ὅτι ἐσεῖς, οἱ Ὑπεράνθρωποι, ἦσατε τὰ πιὸ σατανικὰ πλάσματα τοῦ κόσμου! Εἶχαν τὴν ἀφέλεια νὰ τὸν πιστέμω!

— Μὰ πὼς ἦρθε σ' ἐπαφὴ μαζί σας; ρωτᾷ ὁ Ἐλ Γ κ ρ ο.

— Ἦρθε μιὰ μέρα ἐδῶ μὲ μιὰ πτητικὴ συσκευὴ παρακολουθώντας ἕναν ἰπτάμενο δίσκο. Μοῦ εἶπε πὼς εἶχατε ἐξολοθρεύσει τὴ φυλὴ του καὶ ὅτι...

Ἐνα διαπεραστικὸ κουδούνισμα τὸν διακόπτει.

Ὁ Κουάρα γυρίζει καὶ δεῖ χνεὶ σποὺς Ὑπεράνθρωπους μιὰ ὀθόνη τηλεόρασεως στὸν τοῖχο τῆς αἴθουσας.

Μέσα στὴν ὀθόνη διακρίνεται καθαυρὰ ἕνας ἰπτάμενος δίσκος.

Μιὰ φωνὴ μιλάει στὴ γλῶσσα τῶν Κούα - Κούα. Ὁ Κουάρα μεταφράζει:

«Ἐδῶ ἰπτάμενος δίσκος 133! Ἀναφέρω ὅτι ὁ Ἐφιάλτης προχωρεῖ πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς Γῆς! Ἄν προσέξετε καλά, θὰ δῆτε στὸ δάθος τοῦ ὀρίζοντος νὰ διαγραφεῖται ἀμυδρὰ ἢ μορφὴ του! Τὸν παρακολουθοῦμε χωρὶς αὐτὸ νὰ μᾶς ἔχη ἀντιληφθῆ».

Ἡ φωνὴ σωπαίνει.

— Ἡ φυλὴ τῶν Κούα - Κούα εἶναι μιὰ φυλὴ τοῦ Καλοῦ! Εἴμαστε ἐξωπλισμένοι

μέ φοβερά όπλα κι' όμως δέν κάνουμε ποτέ πόλεμο! Τά έχουμε γιά την περίπτωση! πού θά μάς έπιτεθούν άλλοι!....

'Από πολλά χρόνια τώρα παρακολουθούσαμε τις κινήσεις τών κατοίκων τής Γής μέ τους ίπτάμενους δίσκους μας. Τώρα μάθαμε ότι και σεις είστε λαός τού καλού, μολοντί γίνονται τότε - τότε πόλεμοι: μεταξύ σας. Είμαστε βέβαιοι ότι δέν θ' άργήσετε νά μπήτε και σεις στην 'Εποχή τής Ειρήνης, λύοντας όλες τις διαφορές πού υπάρχουν μεταξύ σας! Προτείνουμε στό γένος τών ανθρώπων αίώνια φίλια και συμμαχία, 'Υπεράνθρωποι!

— 'Εν όνόματι τής 'Ανθρωπότητας, άπαντάει ό 'Υπεράνθρωπος, δεχόμαστε την πρότασί σας ώ λαέ τών Κούα Κούα.

Τό κουδούνι ξανακούγεται. 'Η φωνή μέσα από την όθνη τής τηλεόρασεως λέει:

«'Ο 'Εφιάλτης προσγειώθηκε πάνω στό φεγγάρι! Είναι τώρα ξαπλωμένος μέσα σ' ένα παλιό κρατήρα ήφαιστείου! Δόσε μας διαταγές, ώ μεγάλε Κουάρα!»

«Θά μείνετε κρυμμένοι κάπου κοντά και θά περιμένετε την άφιξι μας! Έρχομαι μέ άλλους δέκα δίσκους!...»

Γυρίζει και δίνει διαταγές γύρω. Μερικοί Κούα - Κούα άπομακρύνονται τρέχοντας.

— 'Ελάτε, ώ 'Υπεράνθρωποι!, λέει ό Κουάρα. Θά παρακολουθήσετε την έξόντωσι τού 'Εφιάλτη και την κατα-

στροφή όλοκληρου τού φεγγαριού μέ υπερδύμρες!

— Δέν πρέπει νά καταστραφή τό φεγγάρι!, λέει γοργά ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο μέ φανερή άνησυχία στη φωνή.

— Γιατί; λέει ό βασιλιάς τών Κούα - Κούα. Τό φεγγάρι είναι έντελώς άκατοίκητο!

— 'Αν καιαίστραφή τό φεγγάρι, έξηγει ό 'Ελληνας, ή Γή θά χάση την ισορροπία της και ό πολιτισμός της θά καταστραφή από πλημμύρες και σεισμούς.

'Ο Κουάρα κουνάει τό κεφάλι του.

— Παλι καλά, λέει. Θά προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά τόν έξοντώσουμε μέ τά κανονάκια τών ίπταμένων δίσκων,

Μέσα στον κρατήρα

ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ στόλος από ίπτάμενους δίσκους πλησιάζει στό φεγγάρι. Οί έπιβάτες τους, ανάμεσα στους όποιους είναι και οί 'Υπεράνθρωποι μέ τόν Κοντοσπούτη, βλέπουν μέσα σέ μικρές όθονες τηλεόρασεως την έπιφάνεια τού δορυφόρου τής Γής!

Διακρίνουν εκεί, προσγειωμένο μέσα σέ μιá κοιλάδα, έναν ίπτάμενο δίσκο. Κοντά στό δίσκο βρίσκεται ένα παλιό ήφαιστείο.

— 'Εκει πρέπει νά είναι ό 'Εφιάλτης!, λέει ό Κουάρα στους 'Υπεράνθρώπους.

Και δίνει γύρω διαταγές! 'Αμέσως όλοι οί ίπτάμενοι δίσκοι, έκτός από αυτόν πού

μεταφέρει τὸν Κουάρα καὶ τοὺς Ὑπερανθρώπους, κάνουν μιὰ κυκλωτικὴ κίνησι καὶ ζώνουν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές τὸν κρατῆρα τοῦ ἠφαιστείου.

Τὰ κανονάκια τοὺς ἀρχίζουν νὰ ρίχνουν.

Μεγάλες γαλάζιες μπάλλες ξεπηδοῦν ἀπὸ τὰ στόματα τῶν κανονιῶν καὶ χτυποῦν τὸν Ἐφιάλτη, πού εἶναι ξαπλωμένος στὸ δάθος τοῦ κρατῆρα!

Ὁ κολοσσὸς τυλίγεται ἀπὸ σύννεφα, πού τὸν κρύβουν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ἀντιπάλων του.

Ὅταν τὰ σύννεφα διαλύωνται, φαίνεται πάλι ὁ γί-

γαντας. Εἶναι τώρα ὀρθὸς ἀλλὰ φριχτὰ παραμορφωμένος. Εἶναι: σὰν νὰ ἔλυσε καθισμένος μπροστὰ στὸ στόμιο ἐνὸς πυρωμένου φούρνου! Τὰ αὐτιά του, ἡ μύτη του καὶ τὰ δάχτυλά του ἔχουν ἐξαφανιστῆ!

Ἐνα ἀνατριχιαστικὸ οὐρλιαχτό, πού θυμίζει κολασμένες ψυχές κυνηγημένες ἀπὸ διαβόλους, βγαίνει ἀπὸ τὰ στήθη του καὶ πολλαπλασιάζεται ἀπὸ τὸν κρατῆρα τοῦ ἠφαιστείου πού μοιάζει μὲ τεράστιο χωνί!

Σὲ μιὰ στιγμή ὁμως τὰ χαρακτηριστικά του ξαναπαίρνουν τὴν κανονικὴ τους μορφή! Εἶναι πάλι ὅπως πρὶν καὶ συσπειρώνεται γιὰ νὰ ἐπιτεθῆ ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων του!

Μὰ τὰ κανόνια τὸν χτυποῦν πάλι! Τὸν ξαναχτυποῦν ὅλα μαζί, μιὰ, δύο, τρεῖς... δέκα φορές!

Ὁ κρατῆρας τοῦ ἠφαιστείου γεμίζει πυκνὰ σύννεφα. Ὅταν διαλύωνται, τὸ θέαμα εἶναι ἀποκρουστικόν. Ὁ Ἐφιάλτης ἔχει μεταβληθῆ σ' ἕνα ἀγνωρῆστο τέρας χωρὶς κεφάλι καὶ χωρὶς χερία καὶ μὲ παραμορφωμένο κορμό!

Μὰ καὶ πάλι ὁ ὑπερφυσικὸς κολοσσὸς ξαναπαίρνει μὲ σα σὲ λίγες στιγμὲς τὴν κανονικὴ μορφή του! Τὸ κορμὶ του ἔχει καταπληκτικὴ ἀντοχή, πού ξεπερνάει κάθε φαντασία!

— Χτυπάτε τον ἀδιάκοπα! διατάζει ὁ Κουάρα. Δὲ θά

— Προτείνω στοὺς ἀνθρώπους αἰώνια συμμαχία καὶ φιλία!, λέει ὁ Κουάρα.

Οί γροθιές τών 'Υπερανθρώπων κάνουν θραύσι στους Κούα - Κούα!

σταματήσετε παρά μόνο όταν
θά σάς πώ εγώ.

Τὰ κανόνια αρχίζουν νά
χτυπούν αλύπητα τόν 'Εφιάλ-
τη, μέσα στον κρατήρα! Οί
γαλάζιες μπόλλες ταξιδεύουν
στον αέρα σαν κοπάδια από
έξωτικά πουλιά, και χτυπούν
δέκα - δέκα, είκοσι - είκοσι,
τόν γίγαντα!

Ο κανονισβολισμός αυτός
συνεχίζεται για μιὰ δολάκληρη
ώρα. Για μιὰ ώρα, τὰ κανό-
νια τών Ιπταμένων δίσκων,
πού είναι άραδιασμένοι στή
χείλη του κρατήρα, εξαπολύ-
ουν έναντιον του 'Εφιάλτη τὰ
τρομερά βλήματά τους!

— Σταματήστε!, φωνάζει

ξαφνικά ό βασιλιάς τών Κούα
Κούα. Σταματήστε!

Τὰ κανόνια παύουν νά ξερ-
νούν γαλάζιες μπόλλες.

Μιὰ βαθειά σιωπή άπλώνε-
ται γύρω.

Τὰ μάτια όλων κερφώνον-
ται στον κρατήρα, όπου τὰ
πυκνά σύννεφα διαλύονται
γοργά.

Τό όν που υπάρχει στο βά-
θος του κρατήρα είναι τρομα-
κτικό, φριχτό και άπίθανο!

Είναι ένα άπερίγραπτο τέ-
ρας! 'Ο γιγαντιαίος 'Εφιάλ-
της έχει μεταβληθῆ σ' ένα εί-
δος κολοσσιαίου πολύποδα,
ένα τέρας με πολλά πόδια και
μάτια!

Τὸ πιὸ τρομακτικὸ εἶναι ὅτι ἡ μορφή του ἀλλάζει ἀδιάκοπα. Τὰ πόδια του ἀλλοτε μακραίνουν κι' ἄλλοτε κονταίνουν! "Ἄλλοτε λιγυστεύουν κι' ἄλλοτε γίνονται πιὸ πολλά! Τὸ σχῆμα του γίνε-ται ἄλλοτε πλακουτσό, ἄλλοτε φουσκωτό, ἄλλοτε ἀκανό-πιστο. Τὰ μάτια του κλείνουν κι' ἀνοίγουν, κλείνουν κι' ἀνοίγουν φωσφορίζοντας σὰν φάροι!

Τὸ τέλος
ἐνὸς τέρατος

ΜΕ ΜΙΑ ΓΟΡΓΗ κίνησι, τὸ τέρας ἀνασηκώνεται καί, τρέχοντας ταχύτατα μὲ τὰ πολλὰ πόδια του, ὁρμαίει γοργὰ γιὰ νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν κρατῆρα.

Ἡ Ἀστραπή κλείνει τὰ μάτια της γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὸ φρικτὸ αὐτὸ πλάσμα.

Ὁ Κουάρα ἀνοίγει τὸ στόμα του γιὰ νὰ διατάξῃ νὰ ξαναρχίσουν τὰ κανόνια τὴν ἐπίθεσί τους, μὰ ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο τὸν συγκρατεῖ.

Ἡ τιμιότης, ἡ εὐθύ-της, ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Δίκαιο, πρέπει νὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ κάθε ἀναγνώστου τοῦ «Υπερ-ανθρώπου».

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

— "Ὅχι!, λέει. Οἱ γαλά-ζιες μπάλλες σου δὲν μποροῦν νὰ σκοτώσουν τὸν Ἐφ'άλτη! Τὸν κάνουν μόνον νὰ ἀλλάξῃ σχῆμα! "Ἔτσι; ὑπάρχει κίνδυνος νὰ δημιουργηθῇ κανένα πανίσχυρο καὶ διαβολικὸ τέ-ρας, πολὺ χειρότερο ἀπὸ τὸν Ἐφ'άλτη! "Ἄφησε νὰ δοκιμά-σω ἐπάνω του τὸ δικό μου ὄ-πλο! "Ἐπειτα ἀπὸ τὸ σφυρο-κόπημα τῶν κανονιῶν σου, ἴ-σως τὸ κορμί του δὲν μπορέσῃ νὰ ἀντέξῃ στὴν ἀτομικὴ του ἐνέργεια!

— Πολὺ καλὰ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο!, λέει ὁ Κουάρα. Μπορεῖς νὰ χρησιμοποiehς τὸ ὄπλο σου!

Ὁ Ἕλληνας τραβάει τὸ πιστόλι του. Σημαδεύει καλά.

Τώρα τὸ ἀπίστευτο τέρας ἔχει φτάσει κοντὰ στὰ χεῖλη τοῦ κρατῆρα. Τὰ μάτια του λάμπουν καὶ μὲ γοργὲς κινή-σεις προσπαθεῖ νὰ φτάσῃ στὰ χεῖλη καὶ νὰ πηδήσῃ ἔξω!

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο πιέζει τὴ σκανδάλη τῆς ἀτομικῆς ἐ-νεργείας.

Ἐνα ἀνατριχιαστικὸ οὐρ-λιαχτὸ ἀκούγεται ἀπὸ τὸν κρατῆρα, ἕνα οὐρλιαχτὸ πού κάνει τὸ αἷμα ὅλων νὰ παγω-σῃ.

Τὸ τέρας σταματᾷ, συ-σπᾷται, πλαταίνει, μακραίνει καὶ κυλάει στὸ βάθος τοῦ κρα-τῆρα!

Ἐκεῖ τινάζεται πάλι ὄρθιο καὶ ξαναρχίζει τὸ σκαιρφάλω-μά του πάνω στὴν πλασιὰ γιὰ νὰ βγῆ ἔξω.

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο πυρο-

βολει πάλι και πάλι και πάλι, πιέζοντας πότε τη σκανδάλη της ατομικής ενέργειας και πότε τη σκανδάλη που έξαπλούει τα άπώλυτο ψυχός. Έτσι, τὸ τέρας πότε υπερθερμαίνεται ἀπὸ τὰ διάφορα κύτταρά του, πού διασπώνται λίγο-λίγο, και πότε μαρμαρώνει παγωμένο μέσα σ' ένα στρώμα πάγου, πού σκεπάζει τὸ σῶμα του!

Αὐτὸ κρατᾷ πολὺ ὥρα...

Ξαφνικά, καθὼς ὁ Ἕλληνας πιέζει γιὰ ἑκατοστὴ φορά τὴ σκανδάλη τῆς ατομικῆς ἐνεργείας, ἕνας τρομακτικὸς κρότος ἀντηχεῖ μέσα στὸν κρατήρα.

Μία στήλη μαύρου καπνοῦ ὑψώνεται στὸν ἀέρα. Στὴ θέσι ὅπου ἦταν τὸ τέρας, δὲν ὑπάρχει τώρα τίποτα! Τὸ ἀποτρόπαιο πλάσμα ἔχει ἐξαφανιστῆ!

Ὁ Ἐφιάλης, τὸ ὄν μὲ τὰ Χίλια Μάτια, ὁ Κολοσσὸς μὲ τὴ διαβολικὴ ψυχὴ, δὲν ὑπάρχει πιά! Ἐχει ἐξοντωθῆ χάρις στοὺς Ὑπερανθρώπους και στὸν Κουάρα, τὸν πρῶν ἡγέτη του!

Ὁ βασιλιάς τῶν Κουά-Κουά λείει στοὺς Ὑπερανθρώπους:

— Θὰ σᾶς μεταφέρουμε στὴ Γῆ και θὰ σᾶς ἀποχαιρετήσουμε, ὦ καινούργοι φίλοι μας! Διαβιβάστε στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἐκτίμησίν μας και τὴ συμπάθειά μας και πέστε τους ὅτι: θὰ εἶμαστε γιὰ πάντα φίλοι τους και σύμμαχοί τους! Ἄν βρεθοῦν ποτὲ σὲ κανένα κίνδυνο, μποροῦν νὰ

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη χαρὰ ἀπὸ τὸ νὰ ἀγωνίζεσαι γιὰ τὴν Πατρίδα σου και τὴν Ἀνθρωπότητα, γιὰ τὸ Καλὸ και τὸ Δίκαιο!

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

βασίζοντα: σὲ μᾶς.

— Τίς ἴδιες διαβεβαιώσεις μπορεῖς νὰ δώσης και στὸ λαὸ τῶν Κουά-Κουά!, ἀπαντᾷ ὁ Ὑπερανθρώπος. Οἱ ἀνθρώποι τῆς Γῆς θὰ εἶναι πάντα πρόθυμοι νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀδελφούς τους ἀπὸ τὸν πλανήτη Καρίμπο!

— Μάλιστα!, προσθέτει ὁ Κοντοστούπης φουσκώνοντας τὸ στήθος του μὲ καμάρι. Μπορεῖς ἐπίσης νὰ τους πῆς νὰ μὴ φοβοῦνται τίποτα γιὰ τὸ τρανὸς Ὑπερκοντοστούπης εἶναι ἀπὸ σήμερα φίλος τους και... προστάτης τους!

Λίγες ὥρες ἀργότερα, στὸ σπῆτι τῶν Ὑπερανθρώπων, οἱ ἡρώες μας χαμηλώνουν σκίζοντας γοργὰ τὸν ἀέρα και προσγειώνονται ἀπαλὰ μπροστὰ στὰ ἐρείπια.

Τὸ σπῆτι, γκρεμισμένο ἀπὸ τὴν τρομερὴ κλωτσιὰ τοῦ κολοσσιαίου Ἐφιάλη, δὲν ὑπάρχει πιά. Εἶναι ἰσοπεδωμένο.

Ὁ Ὑπερανθρώπος τρέχει σπῆν πόρτα τοῦ ὑπογείου,

πού εύτυχώς γλύτωσε από την καταστροφή, την άπαλλάσσει από τὰ χώματα και τις πέτρες και την άνοιγει:

‘Η Έλσα, ή Λάουρα και ή Έλχίνα όρμουή έξω, όλοζώντανες και γεμάτες χαρά πού τὰ άγαπημένα τους πρόσωπα είναι πάλι κοντά τους.

‘Η Έλσα ρίχνεται στην άγκαλιά του ‘Υπερανθρώπου ‘Η Λάουρα άγκαλιάζει τόν Κερανό, κλαίγοντας με λύγμους από τή χαρά της.

‘Η Έλχίνα κάνει νά τρέξει πρὸς τόν Κοντοστόπη.

— Μή!, φωνάζει ό νάνος Μή με άγγίζεις! Δέ βλέπεις πὼς έχω γίνει;

Ο Κοντοστόπη νομίζει άκόμα ότι έξακολουθεί νά είναι παραμορφωμένος! Δέν ξέρει ότι σιγά - σιγά ό όργανισμός του νίκησε τήν επίδρασι των όπλων των Κούα - Κούα και πὼς τὰ χαρακτηριστικά του έχουν άνακτήσει τήν κανονική τους μορφή.

— Πὼς έχεις γίνει, ώραίε μου Κοντοστόπη; ρωτάει με άπορία ή Έλχίνα.

— Έχω γίνει ένα τέρας! ‘Η μυτούλα μου παραμορφώθηκε! Τ’ αὐτιά μου παραμορφώθηκαν! Τὰ μάτια μου...

— Τρελλάθηκες, ώραίε μου Κοντοστόπη, λ.ει ή Έλχίνα. Κύτταξε εδώ!

Και, θγάζοντας από τήν τσέπη της ένα καθρεφτάκι τὸ δάξει μπροστά στο πρόσωπο του νάνου.

Αὐτὸς παθαίνει παραλήρημα χαράς, βλέποντας ότι δέν είναι πιά παραμορφωμένος. Τὸν πιάνει ποιητικὸς οίστρος! ‘Αρχίζει νά κάνει στίχους:

«Άκούστε με! Θα τραγου-
(δήσω
τὴ μύτη μου τή... θελκτική!
Γλέντι τρικουβερτο θα στήσω
θα πιῶ κρασί και θα μεθύσω
ἀπ’ τὴ χαρά μου τὴν πολλή»

Και... πέφτει λιπόθυμος!..

Τ Ε Λ Ο Σ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

‘Η διεύθυνσις του «Μ. ΗΡΩΣ» σάς καθιστά γνωστὸν ότι :

«Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ» κυκλοφορεί 3ε ΤΡΙΤΗΝ.

«Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ» κυκλοφορε, άθε ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

Και τέλος ή άνατύπωσις του «Μ. ΗΡΩΣ» κυκλοφορεί κάθε ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- 1) 'Η Γῆ κινδυνεύει.
- 2) Τερατάνθρωποι εκδικούνται.
- 3) Τὸ κυνήγι τῶν Ἰπταμένων Δίσκων.
- 4) Μόνος ἐναντίον χιλίων.
- 5) Οἱ Οὐρανοξύστες καταρρέουν.
- 6) Οἱ Ὑπάνθρωποι ἐξοντώνονται
- 7) Σύγκρουσις γιγάντων.
- 8) Ὁ Μαῦρος Θεὸς θανατώνει.
- 9) Κεραυνός, ὁ Γυιὸς τοῦ Ὑπερανθρώπου.
- 10) Στὰ δόντια τοῦ Λιονταριοῦ
- 11) Οἱ ἀετοὶ ἐφοροῦν.
- 12) Τὸ Τραῖνο τοῦ Θανάτου
- 13) Στὴ Χώρα τῶν Τρελλῶν.
- 14) Ὁ προδότης παγιδεύεται
- 15) Ὁ Κεραυνὸς ὑποτάσσει τὴ Ζούγκλα.
- 16) Ὁ Πέτρινος Κύκλωπας.
- 17) Ἀστραπή, ἡ κόρη τοῦ Ὑπερανθρώπου.
- 18) Κεραυνὸς ἐναντίον Κερανοῦ
- 19) Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου.
- 20) Ὁ Τρόμος τῶν Ὤκεανῶν.
- 21) Βασιλιάς τῶν Ἐρυθροδέρμων
- 22) Τὸ μυστικὸ τοῦ Πράσινου Ἐλέφαντα.
- 23) Ἡ Ἀστραπή ἐπιτίθεται.
- 24) Στὴν ἀγκαλιὰ τῶν ἐρπετῶν.
- 25) Σατούρ, ὁ Μαῦρος Ὑπεράνθρωπος.
- 26) Ὁ Πόλεμος τῶν Ἀστρων.
- 27) Ὑπεράνθρωπος ἐναντίον Ὑπερανθρώπων.
- 28) Στὴ χώρα τῶν Κλυταύρων
- 29) Σατούρνα, ἡ Κόρη τοῦ Μαύρου Ὑπερανθρώπου.
- 30) Ἡ προδοσία τοῦ Κερανοῦ.
- 31) Οἱ Φτερωτοὶ Μονομάχοι.
- 32) Μυστικὸ τοῦ Πλανήτη Κρόνου
- 33) Ὁ Μεγάλος Ὅρκος.
- 34) Τὸ Τέλος τῆς Γῆς.
- 35) Ζωντανὴ Παγίδα.
- 36) Κουρσάροι τῶν Οὐρανῶν.
- 37) Ὁ Ἀόρατος Ἀνθρώπος.
- 38) Ὁ Πράσινος Τρόμος.
- 39) Τὰ ὄντα τοῦ Ὀλέθρου.
- 40) Οἱ Μαῦροι Ἐωσφόροι.
- 41) Ὁ Θάνατος τοῦ Φάουστ.
- 42) Ἡ Γροθιά τοῦ Ἑλληνα.
- 43) Ὁ Ἐλ Γκρέκο Δεσμώτης.
- 44) Τὸ τέρας τῶν Οὐρανῶν.
- 45) Ἡ Φάουστα εκδικεῖται.
- 46) Ὁ Ἐχθρὸς τοῦ Κόσμου.
- 47) Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Φάουστ.
- 48) Ἡ Γιγαντομαχία.
- 49) Ὁ Γάμος τοῦ Ἐλ Γκρέκα.
- 50) Ἡ Βελόνα τῆς Μάγισσας.
- 51) Ἡ Φλεγόμενη Λίμνη.
- 52) Ὑπερέλληνας.
- 53) Τζέκυλ, ὁ Κτηνάνθρωπος
- 54) Στὴν Κοιλιάδα τῶν Τεράτων.
- 55) Δαυὶδ καὶ Γολιάθ
- 56) Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ πολέμου
- 57) Σεζάμ, ὁ Ἀόρατος Μάγος.
- 58) Νυόκα, ἡ Θεὰ τοῦ Καλοῦ.
- 59) Τὸ γκρέμισμα τοῦ Κολοσσοῦ
- 60) Οἱ Ἀτσάλινοι Δαίμονες.
- 61) Ἡ ἀπαγωγή τῆς Ἀστραπῆς.
- 62) Πύργος τοῦ Μαύρου Πάνθηρα
- 63) Ὁ Πύρινος Δράκος.
- 64) Ὁ Τρόμος ἐπιστρέφει.
- 65) Ὁ Ἐλευθερωτής.
- 66) Αἰχμάλωτοι τοῦ Ὀλέθρου.
- 67) Οἱ Ἐξάκοσμοι συντρίβονται.
- 68) Ὁ Αὐλός.
- 69) Μαργιτάρι τῆς Συμφορᾶς
- 70) Ὁ Ἀκαταμάχητος.
- 71) Ὁ Ὑπερέλληνας τιμωρεῖ.
- 72) Ρεγκίνα, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα
- 73) Τὸ Στεφάνι τοῦ Μαρτυρίου.
- 74) Οἱ Ὑπεράνθρωποι κινδυνεύουν
- 75) Ἡ Λαβὴ ποῦ τσακίζει.
- 76) Στὴν Παγίδα τῶν Δέκα.
- 77) Τὰ Σπαθιά τοῦ Χαλασμοῦ.
- 78) Τὸ Καλὸ θρῆσμεύει!
- 79) Ἐπιώλης τὸ ὄν με τὰ Χίλια Μάτια.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οι αναγνώστες μας που επιθυμούν ν' αποκτήσουν τα προηγούμενα τεύχη των εκδόσεών μας, Μικρού "Ηρώος, Υπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, Ταρζάν, Βέλους, Τζόε Ντίκ, Βιβλία του Μέλλοντος, Φθηνά βιβλία Μεγάλων συγγραφέων, Μπουρλοτιέρα, κ.λ.π., μπορούν νά τα ζητήσουν από τα γραφεία μας, Λέκκα 22 (Πλατ. Συντάγματος), και από τα ακόλουθα καταστήματα διαφόρων πόλεων της Ελλάδος και του εξωτερικού:

ΑΘΗΝΑΙ: Βιβλιοχαρτοπωλείον Γ. Μπεβεράτου, οδός Τενέδου 32, πλησίον Φωκ. Νέγρη, Κυψέλη.

Βιβλιοχαρτοπωλείον Μιχαήλ Ραυτοπούλου, οδός Βουλιαγμένης 160, Δάφνη.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοχαρτοπωλείον 'Αθαν. Τουφεξή, οδός Βενιζέλου και Εύριπίδου, γωνία, έναντι 'Εμπορικής Σχολής.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλείον 'Ανδρέα Ρέκου, 'Εγνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλείον Ι. Λιαναρίδη, Κ. Καρτάλη 48.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλείον Ι. Τσοπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ: Βιβλιοπωλείον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλείον ΖΕΝΟ, οδός Δανίας 6, Δυτικός τομέυς 2, και βιβλιοπωλείον ΑΤΕΝΕ, οδός "Ιβερσολτ αριθ. 261, Βορειοδυτικός τομέυς 1.

ΣΙΔΝΕ-Υ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Γιάγκ.

ΑΔΕΛΑ-Ι-ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Γιάγκ.

Τὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ «Ὑπερανθρώπου», τὸ 81, ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μὲ τὸν τίτλο

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

εἶναι κάτι ἐντελῶς πρωτότυπο, κάτι ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ θὰ διαβάσετε!

Ἕνα τρομερὸ ἔγκλημα γίνεται στοὺς οὐρανοὺς, ἀναμεσα στ' ἄστρα, καὶ ἡ «Ἀστυνομία τῶν Πλανητῶν» ἀναλαμβάνει νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχο!

Φυσικά, παίρνει μέρος στὶς ἀναζητήσεις καὶ ὁ διακεκριμένος ντέτεκτιβ... Κομποστόπης, μαζί μὲ τοὺς... βοηθοὺς του, τοὺς Ὑπερανθρώπους!

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Εἶναι μιὰ περιπέτεια γεμάτη δράσι καὶ μυστήριο, γοργὰ συναρπαστικὰ ἐπεισόδια, πρωτότυπη πλοκή καὶ συγκρούσεις Γιγάντων!

Κανένας δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τὸ τεύχος

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Εἶναι κάτι ποὺ θὰ γοητεύσῃ καὶ θὰ συγκλονίσῃ ἀκόμα καὶ τοὺς πιὸ ἀπαιτητικούς ἀναγνώστες.

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Έτος 2ον — Τόμος 10ος — Άριθ. τεύχους 80 — Δραχ. 2
Γραφεία: δδός Λέκκα 22 (έντός τής στοάς), Τηλέφ. 28-983

Δημοσιογραφικός Δ)ντής: Σ. Άνεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα
21 Ν. Σμύρνη Οικονομικός Δ)ντής Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός
38, Προστ. τυπ.: Α. Χατζηθασίλειου Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι

Συνδρομαί έσωτερικού:	Συνδρομαί έξωτερικού:
Έτησία ..... δρχ. 100	Έτησία ..... Δολλάρια 4
Έξάμηνος ..... » 55	Έξάμηνος ..... » 2

Προσοχή

Μερικά πράγματα που πρέπει να ξέρουν όλοι οί άναγνώστες μας:

1) Όσοι θέλουν να τους στείλουμε τεύχη ταχυδρομικώς πρέπει να στέλνουν και τὰ ταχυδρομικά έξοδα, που είναι 2 δραχ. για κάθε τεύχος.

2) Κάθε τόμος κοστίζει 14 δραχ. καινούργιος. Για να σταλή ταχυδρομικώς ένας τόμος χρειάζονται γραμματόσημα 2 δραχ.

3) Η διβλίοδεσία κάθε τόμου κοστίζει 5 δραχ.

4) Παρακαλούνται οί άναγνώστες να δάζουν τὰ σωστά γραμματόσημα στα γράμματά τους, γιατί άναγκαζόμαστε να τὰ πληρώνουμε έμεις διπλά!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Όλα τὰ γράμματα και τὰ ταχυδρομικά δέματα και οί επιταγές να στέλνονται στη διεύθυνσι:

Γεώργιον Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήνας

ΤΑΡΓΚΑ

ΤΕΛΟΣ